

PODKLAD PRO VEŘEJNOU ROZPRÁVU K NÁVRHU ZÁKONA O PODPOŘE SPORTU

Velká tělocvična Tyršova domu, Újezd 450, Praha 1
5. srpna 2014 od 10:00 hodin

Pořádají Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Český olympijský výbor a Česká obec sokolská.

OBSAH

I.	PŘEHLED PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ, KE KTERÝM SE ZÁMĚR VÁŽE.....	05
	1. Právní předpisy upravující sport.....	05
	2. Předpisy, které mají určitou vazbu k předmětu úpravy věcného záměru zákona o podpoře sportu	05
	3. Podzákoné normy související s činností ve sportovním prostředí.....	07
	4. Právní předpisy zahrnující Evropský právní rámec, mezinárodní smlouvy a úpravu boje proti dopingů	07
II.	ZHODNOCENÍ STÁVAJÍCÍ PRÁVNÍ ÚPRAVY NEBO JEJÍ PŘÍSLUŠNÉ ČÁSTI, ZAHRNUJÍCÍ ROZBOR SKUTEČNÉHO STAVU	08
III.	NÁVRH VĚCNÉHO ŘEŠENÍ.....	09
	1. Definice sportu jako veřejně prospěšné činnosti	10
	2. Zdravotní prospěšnost sportu.....	11
	3. Působnost ústředních orgánů státní správy	12
	4. Působnost krajů	12
	5. Působnost obcí	12
	6. Nejvyšší sportovní autorita.....	13
	7. Národní sportovní autorita.....	14
	8. Financování sportu	15
	9. Opatření v boji proti dopingů a jiným aktivitám poškozujícím sport.....	15
	10. Pořádání velkých sportovních akcí	16
	11. Druhá kariéra sportovců	17
	12. Renta olympijských medailistů	18
	13. Společenská odpovědnost firem	18
	14. Dobrovolnictví ve sportu	18
	15. Návrh změn dalších zákonných předpisů	20
IV.	SOULAD NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ S ÚSTAVNÍM POŘÁDKEM, S MEZINÁRODNÍMI SMLOUVAMI, JIMIŽ JE ČESKÁ REPUBLIKA VÁZÁNA A SE ZÁVAZKY VYPLÝVAJÍCÍMI PRO ČESKOU REPUBLIKU Z ČLENSTVÍ V EVROPSKÉ UNII	21
V.	PŘEDPOKLÁDANÝ HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ DOSAH NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY NA STÁTNÍ ROZPOČET, OSTATNÍ VEŘEJNÉ ROZPOČTY, NA PODNIKATELSKÉ PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY, DÁLE SOCIÁLNÍ DOPADY VČETNĚ DOPADŮ NA SPECIFICKÉ SKUPINY OBYVATEL A DOPADY NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ.....	22
VI.	VZTAH K ZÁKAZU DISKRIMINACE, VZTAH K OCHRANĚ SOUKROMÍ A OSOBNÍCH ÚDAJŮ, ZHODNOCENÍ KORUPČNÍCH RIZIK.....	23
	PŘÍLOHA A	24
	PODZÁKONNÉ NORMY SOUVISEJÍCÍ S ČINNOSTÍ SPORTOVNÍHO PROSTŘEDÍ, TECHNICKÉ NORMY A DALŠÍ PŘEDPISY	24
	PŘÍLOHA B	30
	EVROPSKÝ PRÁVNÍ RÁMEC	30
	Mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána.....	31
	Právní rámec boje proti dopingů v ČR.....	34
	Obecně závazné předpisy	34
	Další předpisy.....	35

Vážené dámy, vážení pánové,

všichni se jistě shodneme na tom, že současný zákon o podpoře sportu z roku 2001 je již zastaralý. Neupravuje celou řadu potřebných institutů, je nekonkrétní, má pouze deklaratorní povahu a nejen z těchto důvodů je k použití pro dnešní praxi nevyhovující. Jsem si vědom toho, že sportovní prostředí již dlouho čeká na jeho změnu.

Sportovci potřebují spravedlivé a transparentní prostředí s jasnými pravidly. Zároveň musíme vytvořit podmínky pro sportování co nejširší veřejnosti. Sport se nesmí stát výsadou vyvolených nebo bohatých. To je cíl můj i olympijského hnutí.

Cílem nového zákona ovšem musí být i zajištění efektivního fungování a transparentního financování sportu jak v oblasti pravidelného sportování nejširší veřejnosti, tak i adekvátní podpory státní reprezentace. V neposlední řadě musíme naše předpisy harmonizovat s legislativou Evropské unie.

Sport je mi velmi blízký, sám se mu aktivně věnuji. Zákon o jeho podpoře patří mezi mé priority. Stejně tak se k němu postavila i vláda ve svém programovém prohlášení.

Jsem přesvědčen, že tato rozprava přispěje k urychlení legislativního procesu a výsledný zákon přinese sportu podporu, kterou si zaslouží a jakou potřebuje.

*Marcel Chládek
Ministr školství, mládeže a tělovýchovy*

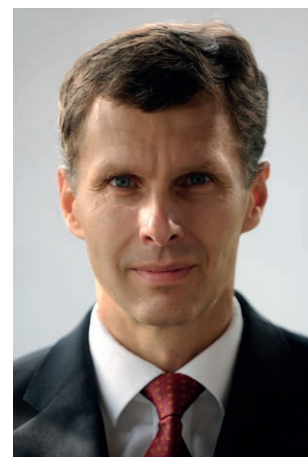
Milí sportovní přátelé,

scházíme se symbolicky v historických prostorách České obce sokolské, na půdě, kde vznikl český sport. Poprvé v historii se k diskusi o tomto klíčovém zákonu setkává široké sportovní prostředí. Chtěl bych proto osobně poděkovat ministrovi školství, mládeže a tělovýchovy Marcelu Chládkovi za iniciování rozpravy a úsilí při vzniku moderní a funkční legislativy. Nejde jen o pomoc deklaratorní, ale opravdovou.

Dnes otevíráme klíčovou diskusi ke změně zákona. Jde o debatu, která musí proběhnout nejen na úrovni zákonodárců, ale především mezi samotnými sportovci. Slouží k tomu, abychom se všichni seznámili s obsahem zákona a mohli se k němu vyjádřit.

Vaše reakce jsou pro nás mimořádně důležité. Pokud v návrhu cokoli postrádáte nebo s něčím nesouhlasíte, dejte nám prosím vědět. Budeme se věnovat každému podnětu, na každý zareagujeme. Připomínky zpracujeme a projednáme s ministerstvem. Pevně věřím, že společně vytvoříme zákon, který bude českému sportu oporou do mnoha dalších let.

*Jiří Kejval
Předseda Českého olympijského výboru*

PŘIPOMÍNKY A NÁMĚTY ZASÍLEJTE NA ZAKONOSPORTU@OLYMPIC.CZ.

I. PŘEHLED PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ, KE KTERÝM SE ZÁMĚR VÁŽE.

1. Právní předpisy upravující sport

- 1.1 Zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, v platném znění.
- 1.2 Usnesení vlády České republiky ze dne 14. července 1999 č. 718 k Zásadám komplexního zabezpečení státní sportovní reprezentace, včetně systému výchovy sportovních talentů.
- 1.3 Usnesení vlády České republiky ze dne 5. ledna 2000 č. 17 k Národnímu programu rozvoje sportu pro všechny.
- 1.4 Usnesení vlády České republiky ze dne 9. března 2011 č. 167/2011 ke Koncepti státní podpory sportu.

2. Předpisy, které mají určitou vazbu k předmětu úpravy věcného záměru zákona o podpoře sportu

- 2.1 Zákon č. 60/2000 Sb., o ochraně olympijských symbolik, v platném znění.
- 2.2 Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění.
- 2.3 Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, v platném znění.
- 2.4 Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v platném znění.
- 2.5 Zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, v platném znění.
- 2.6 Zákonné opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů, v platném znění.
- 2.7 Zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, v platném znění.
- 2.8 Zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, v platném znění, upravující zákonnou licenci při informování o sportu a využití záběrů sportovců, poplatky za užívání audiovizuálních záznamů apod.
- 2.9 Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění, jedná se především o úpravu případů ublížení na zdraví a případů usmrcení a oproti předchozí úpravě navíc zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce.
- 2.10 Zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, v platném znění, upravující podmínky výstavby sportovišť, vyvlastnění pro jejich výstavbu.
- 2.11 Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v platném znění.
- 2.12 Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v platném znění, který stanoví způsob, jakým jsou provozovatelé televizního vysílání oprávněni události značného společenského významu vysílat, mezi které patří např. letní a zimní olympijské hry.
- 2.13 Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, v platném znění.
- 2.14 Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění.
- 2.15 Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím zastupování v právních vztazích, v platném znění.
- 2.16 Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, v platném znění.
- 2.17 Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), v platném znění, úprava sportovních létajících zařízení.

- 2.18 Zákon č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce, občanská sdružení působící v oblasti tělovýchovy a sportu a o souvisejících změnách a o změně zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky, ve znění zákona č. 10/2001 Sb., a zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů ve znění zákona č. 150/2003 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 211/2003 Sb., zákonů č. 485/2004 Sb., č. 1/2005 Sb., č. 317/2006 Sb., č. 485/2008 Sb. a č. 183/2010 Sb.
- 2.19 Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, v platném znění.
- 2.20 Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v platném znění.
- 2.21 Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, v platném znění.
- 2.22 Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, v platném znění.
- 2.23 Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.
- 2.24 Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, v platném znění.
- 2.25 Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění.
- 2.26 Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, v platném znění, upravující mj. zajišťování ochrany na sportovních akcích.
- 2.27 Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění.
- 2.28 Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., sportovní vozidla.
- 2.29 Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), sportovní zbraně.
- 2.30 Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění.
- 2.31 Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, v platném znění.
- 2.32 Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, v platném znění, upravující přestupky na úseku výkonu umělecké, kulturní, sportovní a reklamní činnosti.
- 2.33 Zákon č. 69/2006 Sb., o provádění mezinárodních sankcí, v platném znění, upravující vědeckotechnické, kulturní a sportovní styky.
- 2.34 Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, v platném znění, upravující vytváření fondů zdravotních pojišťoven.
- 2.35 Zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, v platném znění, upravující vytváření fondů VZP.
- 2.36 Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění, upravující zejména rozhodování otázek týkajících se oblasti sportu.
- 2.37 Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), v platném znění, upravující zejména rozhodování otázek týkajících se sportu.

2.38 Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění.

3. Podzákoné normy související s činností ve sportovním prostředí

Viz příloha A.

4. Právní předpisy zahrnující Evropský právní rámec, mezinárodní smlouvy a úpravu boje proti dopingu

Viz příloha B.

II. ZHODNOCENÍ STÁVAJÍCÍ PRÁVNÍ ÚPRAVY NEBO JEJÍ PŘÍSLUŠNÉ ČÁSTI, ZAHRNUJÍCÍ ROZBOR SKUTEČNÉHO STAVU

V současné době je právní úprava sportu zakotvena zejména v zákoně č. 115/2001 Sb., zákon o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon obsahuje toliko základní deklaratorní ustanovení týkající se obecného postavení sportu ve společnosti, vymezuje některé základní pojmy (sport, sport pro všechny a sportovní zařízení), stanoví působnost ústředních orgánů státní správy, úkoly obcí a krajů a upravuje povinnosti vlastníka nebo provozovatele sportovního zařízení. Vzhledem k současné pozici a významu sportu pro společnost je takto pojatá právní úprava již zcela nevyhovující.

Vedle zákona o podpoře sportu je právní úprava sportu roztržena do různých zákonných a podzákonných předpisů. Vedle právních předpisů upravujících otázky sportu, sportovišť, zdravotních podmínek apod. se oblasti sportu dotýkají i další zákony z různých oblastí, např. předpisy na úseku finanční správy (zejména daňové předpisy), správního práva (např. stavební zákon), předpisy upravující založení a fungování jednotlivých organizovaných skupin sportovců (občanský zákoník, obchodní zákoník, živnostenský zákon). Kromě těchto předpisů zasahují do oblasti sportu i zákony upravující např. ochranu osobnosti sportovců, zákonné licence upravující vysílání sportovních přenosů, případnou trestní odpovědnost sportovců apod. Vedle vnitrostátních norem dopadá na oblast sportu také právní úprava na úrovni Evropské unie, ať už se jedná o předpisy se zavazujícím či doporučujícím charakterem. Jedná se zejména o doporučení či pokyny týkající se společenské role sportu, hospodářského rozměru sportu, organizace sportu, veřejné prospěšnosti sportu apod. V současné době však tato opatření nejsou do vnitrostátního právního řádu nikterak implementována.

V České republice neexistuje norma, která by upravovala způsoby financování sportu a která by v tomto ohledu aplikovala doporučení ze strany EU (např. dobrovolnictví ve sportu, motivační benefity – zejména daňové atd.).

Současný zákon o sportu ani jiný právní předpis dále jakýmkoliv způsobem neupravuje organizaci sportu. Žádný právní předpis nestanoví jasným způsobem rozdělení kompetencí a povinností jednotlivých státních orgánů v oblasti sportu. Ze zákona není zřejmé, že stát zodpovídá za úroveň vrcholového a rekreačního sportu a územní samosprávné celky odpovídají zejména za úroveň výkonnostního a také rekreačního sportu. Neexistuje komplexnější úprava týkající se boje proti dopingmu, absentuje jakákoliv úprava vztahující se k pořádání a kofinancování velkých sportovních akcí, na které jsou ze státního rozpočtu přidělovány značné finanční prostředky (avšak bez jakékoliv systematiky), neexistuje právní zakotvení tolik potřebných institutů jako jsou druhá kariéra sportovců či dobrovolnictví ve sportu.

Zákon o podpoře sportu tak obsahuje pouze výšeč právní úpravy sportu, aniž by právní rámec fungování sportu na území České republiky jakkoli komplexněji upravoval. Navíc, i instituty obsažené v současném zákonu (např. obecné vymezení sportu, úkoly obcí a krajů apod.) jsou nedostatečné a vyžadují revizi.

Současná právní úprava také nereflektuje aktuální vývoj v právní oblasti sportu na úrovni Evropské unie a nepřijímá doporučení, která jsou v této oblasti činěna ze strany evropských orgánů.

Současný zákon již dále nemůže vyhovovat tak rychle se rozvíjející oblasti jakou sport bezpochyby je a z tohoto důvodu se navrhuje vypracování zákona nového, který komplexním způsobem systematicky upraví pozici sportu ve společnosti a jeho organizaci, nastaví přehledný způsob financování sportu, upraví působnost ústředních orgánů státní správy a úlohy obcí a krajů, zakotví zákonnou úpravu dopingmu, druhé kariéry sportovců či dobrovolnictví ve sportu. Přijetím navrhovaného zákona také Česká republika do svého právního řádu implementuje příslušná doporučení ze strany Evropské unie.

III. NÁVRH VĚCNÉHO ŘEŠENÍ

Vypracování věcného záměru nového zákona o podpoře sportu navazuje na Usnesení vlády České republiky č. 167 ze dne 9. 3. 2011, kterým byla schválena Koncepce státní podpory sportu v České republice a kterým bylo uloženo zpracování nového zákona o sportu, který bude obsahovat především systém státní podpory sportu v ČR, působnost a úkoly zainteresovaných státních orgánů, institucí a orgánů veřejné správy na všech stupních řízení. Dle plánu legislativních prací vlády České republiky na rok 2014, schváleného usnesením vlády ze dne 12. 3. 2014, má být věcný záměr zákona o podpoře sportu vládou projednán v září 2014.

Přijetím nového zákona Česká republika mj. plní požadavek Evropské unie vyjádřený v čl. 4 odst. 3 Závěru Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 27. listopadu 2012 o posilování podkladů pro tvorbu politik v oblasti sportu (2012/C 393/06), kterými Rada Evropské unie a zástupci vlád členských států vyzývají členské státy EU, aby na základě stávajících poznatků podporovaly širší chápání zásadní úlohy sportu jakožto hybatele růstu, zaměstnanosti a rozvoje sociálních dovedností, jakož i z hlediska sociální soudržnosti v kontextu tvorby politik na úrovni na vnitrostátní a regionální úrovni.

Předkládaný zákon reflektuje aktuální vývoj ve sportovní legislativě na evropské úrovni, vyjádřený konkrétně v (i) Doporučení Výboru ministrů R/9516 a R/95/17 (12. 4. 1999, Rada Evropy – CDDS), vč. Rezoluce o Evropském manifestu o mladých lidech a sportu a Deklarace o významu sportu pro společnost, která konstatuje zodpovědnost veřejné správy na všech úrovních za rozšíření příležitostí prostřednictvím odpovídajících legislativních a regulujících opatření, finanční podporou, zajištěním zařízení a dalšími vhodnými opatřeními, (ii) Doporučení Výboru ministrů Rec. 2005/8 (20. 4. 2005) Rada Evropy, která doporučuje vládám přijmout efektivní politiku řízení sportu, založenou na demokratických zásadách nevládních organizací s vlastní autonomií, a vytvářet podmínky pro jejich činnost v občanské společnosti při respektování uznávaných standardů a principů, (iii) Doporučení Výboru ministrů k fyzickým aktivitám (EU Physical Activity Guidelines, 28. 11. 2008), které definuje doporučení pro všechny úrovně veřejné správy členských států EU k zajištění a rozvoji politik oblastech pohybových aktivit občanů včetně sportu, (iv) Pražské memorandum o dobrovolnictví ve sportu – prohlášení ředitelů sportu zemí EU, připravené českým předsednictvím v EU (29. 4. 2009), které mj. uznává vhodnost zákonné úpravy dobrovolných činností ve sportu, vč. Právního zakotvení účinných motivačních benefitů, systematickou státní podporu vzdělávání dobrovolníků ve sportu a opatření k vyššímu společenskému uznání práce dobrovolníků působících ve sportu, (v) Doporučení Výboru ministrů Rec (2010)9 (16. 7. 2010, Rada Evropy), které doporučuje vládám mj. začleňovat etické standardy do právních předpisů upravujících sportovní odvětví, podporovat a podněcovat jedince a organizace, které přispívají k prosazování etických standardů ve sportu, (vi) Doporučení Výboru ministrů Rec (2011)3 (2. 2. 2011, Rada Evropy), které členským vládám doporučuje zajištění zastoupení střešních sportovních organizací na státní úrovni, umožnit jim začlenění do legislativního procesu v oblasti sportu a zajistit a chránit jejich samosprávný charakter, (vii) Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. prosince 2013 o dobrovolnictví a dobrovolné činnosti v Evropě (2013/2064(INI)), které vyzývá členské státy, aby přijaly právní předpisy týkající se dobrovolnictví, aby stabilním a udržitelným způsobem podporovaly rámec pro dobrovolnické činnosti a tuto usnadňovaly, (viii) Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 1. 6. 2011 o pracovním plánu EU v oblasti sportu na období let 2011-2014 publikované v Úředním věstníku Evropské unie C 162/1, kterým vyzývají členské státy aby zohledňovaly oblast sportu při určování, uskutečňování a hodnocení politik, podpořily lepší oceňování přínosu sportu s přihlédnutím k jeho pozitivním účinkům na sociální začleňování, vzdělávání a odbornou přípravu, jakož i veřejné zdraví a aktivní stárnutí, (ix) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a výboru regionů ze dne 18. ledna 2011 o rozvoji evropského rozměru v oblasti sportu (KOM(2011)12), kterým Komise vyzdvihuje společenskou roli sportu v boji proti dopingu, vzdělávání, odborné přípravě a kvalifikaci v oblasti sportu, předcházení násilí a nesnášenlivosti, uplatňování zdraví prostřednictvím sportu a sociální začleňování ve sportu prostřednictvím sportu. Jako významné kritérium pro dosažení uvedených cílů Komise především vyzdvihuje hospodářské rozměry sportu, jež je dotvářen vytvářením politik podložených důkazy v oblasti sportu, udržitelným financováním sportu, uplatňováním pravidel EU pro poskytování státní podpory sportu a regionálním rozvoje, (x) Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o evropském rozměru sportu (2011/2087 (INI)), apeluje na členské státy, aby zlepšily struktury pro bývalé sportovce vracející se na trh práce, vyzývá členské státy, aby zvážily způsoby, jak snížit finanční zatížení nejméně placených profesionálních sportovců, dále aby přijaly účinná opatření v boji proti korupci a na podporu etiky v oblasti sportu, (xi) Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 27. listopadu 2012 o posilování podkladů pro tvorbu politik v oblasti sportu publikované v Úředním věstníku Evropské unie C 393/20, vybízejí členské státy, aby pokračovaly v dobrovolném vytváření satelitních účtů pro sport a dále aby podněcovaly a podporovaly iniciativy zaměřené na zlepšení sběru a šíření informací a údajů týkajících se sportu, včetně stávajících vnitrostátních údajů, jakožto prostředku pro posílení fakticky podložených politik v oblasti sportu, (xii) Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 27. listopadu 2012 o podpoře tělesné aktivity upevňující zdraví publikované v Úředním věstníku Evropské unie C 393/22, kterými vyzývá členské státy, aby na příslušné úrovni povzbuzovaly a podporovaly iniciativy zaměřené na podporu tělesné aktivity v rámci sportovního odvětví, například konkrétní pokyny v zájmu zlepšení nabídky tělesných aktivit v místních sportovních klubech, konkrétní programy předložené sportovními organizacemi v rámci daného sportu a prostřednictvím sportu pro

všechny nebo v rámci konkrétní činnosti ve fitness centrech, jež by mohly být prováděny v rámci sportovního hnutí a ve fitness odvětví a jež by mohly usnadnit spolupráci s dalšími odvětvími, zejména v oblasti vzdělávání a zdraví, (xiii) Doporučení Rady ze dne 26. 11. 2013 o podpoře zdraví upevňující tělesné aktivity ve všech odvětvích (2013/C 354/1) publikované v Úředním věstníku Evropské unie C 354/1, které doporučuje členským státům vypracovat meziodvětvové politiky v oblasti sportu, vzdělání, zdraví a životního prostředí s přihlédnutím k pokynům EU v oblasti tělesné aktivity a dalších předpisech, které jsou uvedeny v příloze B věcného záměru.

Lze shrnout, že evropské předpisy zdůrazňují zejména:

- (i) Společenskou úlohu sportu – vzdělávání, odborná příprava a kvalifikace v oblasti sportu; tělesné aktivity upevňující zdraví; boj proti doping; dobrovolnická činnost v oblasti sportu; udržitelný rozvoj v oblasti sportu. Evropská unie vyzývá, aby v návaznosti na postavení sportu ve společnosti byl navržen zvláštní ambiciózní rozpočet na politiku v oblasti sportu s ohledem na to, jak rozsáhlé jsou zdravotní, sociální, kulturní a hospodářské přínosy sportu.
- (ii) Hospodářský rozměr sportu – sport zaujímá důležité místo v evropském hospodářství, neboť vytváří přímo či nepřímo na 15 miliónů pracovních míst, což představuje 5,4% aktivní populace, a roční přidanou hodnotu ve výši přibližně 407 miliard EUR, tj. 3,65 evropského HDP. Vzhledem k tomu má být zajištěno zejména udržitelné financování sportu.
- (iii) Organizaci sportu – evropský sportovní model se základní úlohou federací a významnou úlohou místních orgánů při podpoře sportu pro všechny; dobrá správa v oblasti sportu; zvláštní povaha sportu; integrita sportovních soutěží.

1. Definice sportu jako veřejně prospěšné činnosti

Sport vykazuje silný potenciál k tomu, aby přispěl k promyšlenému, udržitelnému a integrujícímu růstu a vytváření nových pracovních míst díky svému pozitivnímu vlivu na sociální začleňování, vzdělávání a odbornou přípravu a veřejné zdraví. Pomáhá omezovat nárůst výdajů v oblasti sociálního zabezpečení a zdravotnictví tím, že zlepšuje zdraví a produktivitu obyvatelstva a zajišťuje vyšší kvalitu života do vysokého věku. Přispívá k sociální soudržnosti, neboť odstraňuje sociální bariéry, pomáhá se zvyšováním nezaměstnatelnosti obyvatelstva a znamená pozitivní přínos v oblasti vzdělávání a odborné přípravy. Sport tak nepochybně plní funkci výchovnou, společenskou, kulturní, hospodářskou, sociální či rekreační.

Z Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o evropském rozměru v oblasti sportu (2011/2087(INI) mimo jiné vyplývá, že sport přispívá k uskutečňování strategických cílů Evropské unie, zdůrazňuje základní pedagogické a kulturní hodnoty a představuje prostředek integrace s tím, že se obrací na všechny občany, nezávisle na jejich pohlaví, etnickém původu, náboženském vyznání, věku, státní příslušnosti, společenském postavení a sexuální orientaci.

Veřejná prospěšnost sportu je odůvodněna zejména následujícími skutečnostmi:

- Sport přispívá k pozitivním hodnotám, jako je fair play, úcta k druhému a sociální začleňování;
- Sport je jedním z nejdůležitějších činitelů pro upevňování zdraví v moderní společnosti a skrze svou úlohu ve formálním a neformálním vzdělávání je zásadní součástí kvalitního vzdělávání a přispívá k osobnímu naplnění starších občanů;
- Sport přispívá k tvorbě a udržování základních hodnot;
- Sport hraje důležitou roli a přináší radost mnoha občanům, ať už jsou jeho přímými účastníky, fanoušky či diváky;
- Sport zdůrazňuje význam výchovy a schopnost napomáhat sociálně ohrožené mládeži při nalézání správné životní cesty;
- Sport zdůrazňuje velký potenciál, jenž má pro začleňování, včetně občanské angažovanosti a uplatňování demokracie, podpory dobrého zdraví, rozvoje měst, sociální integrace, trhu pracovních míst, zaměstnanosti, odborné přípravy a vzdělávání apod.

Ze shora uvedených důvodů se navrhuje do nového zákona výslovně zakotvit, že sport je veřejně prospěšnou činností.

V současné době se připravuje prováděcí zákon k ustanovení § 146 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanskému zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Podle původního návrhu zákona o statusu veřejné prospěšnosti (Sněmovní tisk 989 VI.n.z. o statusu veřejné prospěšnosti, předložený vládou ministrem spravedlnosti dne 22. 4. 2013), který v roce 2013 schválila Poslanecká sněmovna, avšak který nebyl schválen Senátem, se provozování sportu chápalo jako veřejně prospěšná činnost ve vztahu k hlavní činnosti právnické osoby. Byl-li by tento zákon ve shora uvedené podobě ve vztahu k pojetí sportu jako k veřejně

prospěšné činnosti přijat, dala by se úprava tohoto institutu v navrhovaném zákoně považovat za legislativní superfluum, nicméně v současné době, kdy prováděcí zákon k ustanovení § 146 an. občanského zákoníku neexistuje, nelze z takového stavu vycházet. I kdyby se však jednalo o proklamaci (tedy bez skutečného normativního významu), navrhuje se, vzhledem k významu a povaze sportu, tento základní znak do navrhovaného zákona zakotvit.

2. Zdravotní prospěšnost sportu

Fyzická činnost je jedním z nejdůležitějších činitelů pro oblast upevňování zdraví v moderní společnosti a může významným způsobem přispět ke snižování nadváhy a obezity a ochraně před řadou vážných onemocnění. Zdravotní a fyzická činnost jsou tak těsně propojeny, že podpora fyzické činnosti je klíčovou složkou Bílé knihy z roku 2007 „Strategie pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou“ (dle Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu, 2011). Dvě třetiny obyvatelstva v České republice trpí nadváhou či obezitou. Pokročilým pre-stádiem rizikového zdravotního stavu je metabolický syndrom, kterým podle odborného odhadu trpí až 28 % populace. Mezi faktory definující metabolický syndrom patří mimo jiné obezita a abdominální obezita, nízký podíl prospěšného HDL cholesterolu, vysoký krevní tlak a další. Jde tedy o faktory, které lze alespoň částečně ovlivnit zdravým životním stylem.

Náklady na léčbu vybraných nemocí (diabetes 2. typu, infarkt myokardu, ostatní ischemické nemoci srdeční, cévní nemoci mozku a ateroskleróza) jsou až 74 mld. Kč ročně, přičemž necelých 7 % z této částky jsou nepřímé náklady (náklady obětované příležitosti spočívající v pracovní neschopnosti a předčasném úmrtí, mezi nepřímé náklady je zařazeno i státem vyplacené pojištění).

Provedená studie ukazuje, že každých 100 Kč investovaných do sportování ušetří na přímých a nepřímých nákladech 253 Kč.

Ze shora uvedených důvodů je nezbytné do zákona zakotvit deklaraci zdravotní prospěšnosti sportu a na tuto deklaraci navázat konkrétními zákonnými ustanoveními, a to zejména:

Podle § 16 odst. 4 zákona č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách může zaměstnanecká pojišťovna vytvářet fond prevence. Z fondu prevence lze nad rámec hrazených služeb hradit zdravotní služby, u nichž je prokazatelný preventivní, diagnostický nebo léčebný efekt a které jsou poskytovány pojištěncům v souvislosti s jejich existujícím nebo hrozícím onemocněním. Prostředky fondu prevence lze využít k realizaci preventivních zdravotnických programů sloužících k odhalování závažných onemocnění, na podporu rehabilitačně rekondičních aktivit vedoucích k prokazatelnému zlepšení zdravotního stavu pojištěnců a dále na podporu projektů podporujících zvýšení kvality zdravotní péče, zdravý způsob života a zdraví pojištěnců. Z uvedeného vyplývá, že zřízení fondu prevence (na rozdíl od fondu základního, rezervního, provozního, sociálního, fondu investičního majetku a fondu reprodukce investičního majetku) je pouze fakultativní. Vzhledem k tomu, že prevence u sportovců představuje jeden z nejdůležitějších atributů zdravotní péče o sportovce, navrhuje se zákonem zakotvit, aby pojišťovny měly povinnost vytvářet fond prevence a prostředky z fondu prevence odvádět na podporu sportu a zdravého životního stylu.

Dále, podle ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR platí, že pojišťovna může vytvářet fond prevence. V návaznosti na shora podaný výklad je účelem nové právní úpravy zakotvit zřízení fondu prevence jako fondu obligatorního s tím, že prostředky z tohoto fondu budou odváděny na podporu sportu a zdravého životního stylu. Podle usnesení vlády České republiky ze dne 14. července 1999, č. 718, k Zásadám komplexního zabezpečení státní sportovní reprezentace, včetně systému výchovy sportovních talentů, mělo dojít k poskytování nadstandardní péče o sportovní reprezentanty a touto nadstandardní péčí pověřit vybraná pracoviště tělovýchovného lékařství, případně další odborná pracoviště pod jejich odborným vedením. Vzhledem k neaktuálnosti tohoto dokumentu, který se nadto zdá být koncepčně překonaný, se navrhuje zjednodušení, a to tak, aby tato problematika byla řešena dotačním systémem ze strany Ministerstva zdravotnictví.

I v souladu s usnesením Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o evropském rozměru v oblasti sportu musí zákon zdůraznit, že sport má velkou schopnost zvyšovat celkovou úroveň zdraví občanů a v této návaznosti je nezbytné usnadnit zapojení do sportu a podporovat zdravý životní styl plně využívající možností sportu, aby se tak snížily náklady na zdravotní péči.

3. Působnost ústředních orgánů státní správy

V souvislosti s působností a úkoly ústředních orgánů státní správy navrhuje zákon částečně zachovat stávající strukturu a úkoly ústředních orgánů státní správy a částečně tyto modifikovat a doplnit.

Do působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) se navrhuje zařadit zejména (i) vypracování návrhu koncepce státní politiky ve sportu a její předkládání vládě ke schválení, včetně aktualizace koncepce v pravidelných časových obdobích; (ii) koordinace a kontrola uskutečňování vládou schválené koncepce; (iii) zabezpečování finanční podpory sportu ze státního rozpočtu; (iv) vytváření podmínek pro státní sportovní reprezentaci, pro přípravu sportovních talentů, pro rozvoj sportu pro všechny a pro sport zdravotně postižených občanů; (v) vydávání antidopingového programu a organizace a kontrola jeho uskutečňování; (vi) odpovědnost za systematickou koordinaci meziresortní spolupráce v oblasti sportu; (vii) rozhodování o akreditaci vzdělávacích zařízení působících v oblasti sportu; (viii) zřizování státních rezortních center a zabezpečování jejich činnosti a (ix) koordinace činnosti rezortních sportovních center Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra.

Do působnosti Ministerstva obrany se navrhuje zakotvit (i) vytváření podmínek pro rozvoj sportu, pro přípravu ke státní sportovní reprezentaci a přípravu sportovních talentů a (ii) zřizování vlastních rezortních sportovních center a zabezpečování jejich činnosti.

Do působnosti Ministerstva vnitra se navrhuje zakotvit (i) vytváření podmínek pro rozvoj sportu, pro přípravu ke státní sportovní reprezentaci a přípravu sportovních talentů a (ii) zřizování vlastních rezortních sportovních center a zabezpečování jejich činnosti.

Do působnosti Ministerstva zdravotnictví se navrhuje zakotvit (i) financování zdravotních služeb poskytované státním sportovním reprezentantům a sportovním talentům a (ii) vytváření organizačních předpokladů umožňující specifický přístup sportovních reprezentantů ke klinické péči.

Ve vládních programech by dále mělo dojít k zakotvení povinnosti aktivní meziresortní spolupráce v této oblasti, neboť sportovní problematika se dotýká nejen shora uvedených ústředních orgánů státní správy.

4. Působnost krajů

Podle ustanovení § 1 odst. 4 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, pečuje kraj o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů. Vzhledem k tomu, že sport je definován jako veřejně prospěšná činnost, lze dovodit, že potřebou občanů kraje je mj. sport, resp. zajištění práva na jeho provozování, tj. také vytváření podmínek pro to, aby občané kraje mohli na území daného vyššího územně samosprávného celku sport vykonávat. Do působnosti krajů se navrhuje v první řadě zakotvit, aby odpovídaly za základní úroveň sportu a vytváření podmínek pro sport na úrovni kraje, a to ve vztahu k výkonnostnímu a rekreačnímu sportu.

Zákonem se navrhuje, aby bylo do samostatné působnosti krajů zakotveno zejména: (i) zabezpečování rozvoje sportu pro všechny a výkonnostního sportu, včetně sportu zdravotně postižených občanů; (ii) zajišťování údržby, výstavby, rekonstrukce a provozování sportovních zařízení na úrovni kraje; (iii) zabezpečování finanční podpory sportu z rozpočtu kraje.

Aby byla činnost na úrovni krajské samosprávy systematická, navrhuje se, aby kraje měly za povinnost vypracovat a pravidelně aktualizovat strategický plán rozvoje sportu a sportovišť na území kraje. Strategický plán rozvoje sportu by měl obsahovat základní zásady, kterými se musí kraj při vymezování činnosti v oblasti sportu řídit, vymezovat základní cíle a potřeby kraje v oblasti sportu, přehled sportovišť krajské úrovně včetně požadavků na jejich údržbu, rekonstrukci či rozšiřování. Strategický plán rozvoje sportu kraje by měl být v souladu s celostátním plánem schváleným vládou České republiky.

5. Působnost obcí

Obdobně jako zákon o krajích obsahuje zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 2 odst. 2 povinnost obce pečovat o všestranný rozvoj svého území a potřeby svých občanů. Z veřejné prospěšnosti sportu se

podává, že obec je mj. povinna pečovat i o sportovní vyžití svých občanů, neboť tuto potřebu lze bezpochyby podřadit pod zákonný dosah ustanovení § 2 odst. 2 zákona o obcích.

Obce jsou základními územně samosprávnými celky a jako tyto základní články územní samosprávy by měly být zodpovědné za sport na obecní úrovni. Zákonem se tedy navrhuje zakotvit, že obce v samostatné působnosti odpovídají za základní úroveň sportu a vytváření podmínek pro sport na úrovni obce, a to ve vztahu k výkonnostnímu a rekreačnímu sportu.

Do působnosti obcí v oblasti sportu se tedy navrhuje stanovit zejména, že: (i) zabezpečují rozvoj sportu pro všechny, včetně sportu pro zdravotně postižené občany; (ii) zajišťují údržbu, výstavbu, rekonstrukci a provozování sportovních zařízení a poskytují je pro sportovní činnost občanů; (iii) kontrolují účelné využívání sportovních zařízení, na která jsou ze strany obce poskytovány příspěvky.

Obce dále zabezpečují finanční podporu sportu ze svého rozpočtu a v této souvislosti mají mj. také povinnost prostředky získané v rámci odvodů dle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, alokovat ve prospěch sportu na obecní úrovni. Odůvodněním nutnosti zákonného zakotvení povinné alokace prostředků získaných z odvodů dle zákona o loteriích je skutečnost, že zisk plynoucí z provozování loterijských a podobných zařízení je zisk z činnosti primárně škodlivé, sociálně patologické, a je tedy morálně odůvodněno, aby zisk z takové činnosti byl použit na veřejně prospěšnou činnost, kterou sport je. Toto je v souladu s obsahem Memoranda o vzájemné spolupráci a podpoře ve financování českého sportu ze dne 20. 3. 2012 uzavřeného mezi Českým svazem tělesné výchovy (dnes Česká unie sportu), Českým olympijským výborem, Sdružením sportovních svazů České republiky, Českou obcí sokolskou a Svazem měst a obcí České republiky, podle něhož se strany mj. shodly na tom, že 1/3 výnosů, které obce obdrží cestou státního rozpočtu z výnosů loterií a her, by měly být v obcích vyčleněny na posílení rozpočtu pro sport, a to především na pravidelné sportování mládeže a na sportovní infrastrukturu.

V případě, že obec vypracovává strategický plán rozvoje (strategický plán, rozvojový plán), navrhuje se zákonem, aby, stejně jako v případě krajů, obce měly za povinnost vypracovat a pravidelně aktualizovat strategický plán rozvoje sportu a sportovišť na území obce. Strategický plán rozvoje sportu by měl obsahovat základní zásady, kterými se musí obec při vymezení činnosti v oblasti sportu řídit, vymezovat základní potřeby obce v oblasti sportu, přehled sportovišť na obecní úrovni včetně požadavků na jejich údržbu, rekonstrukci či rozšiřování.

6. Nejvyšší sportovní autorita

Smlouva o fungování Evropské unie, konkrétně její článek 165, stanoví, že sport má zvláštní povahu. Toto je výslovné zakotvení principu tzv. autonomie sportu. Podle Olympijské charty, která představuje „ústavní dokument“ v oblasti sportu, platí, že sportovní organizace spadající do olympijského hnutí mají autonomní práva a povinnosti, tedy možnost svobodně vytvářet a kontrolovat pravidla sportu, určovat strukturu a správu vlastních organizací, dále mají právo svobodných voleb bez jakéhokoliv vnějšího vlivu a odpovědnost za uplatňování zásad dobré správy. Je tedy zřejmé, že na místo státu, který tyto funkce plní v ostatních oblastech (mimo sportu), musí dojít k určení jiné autority, která bude odpovědná za výkon této působnosti na nejvyšší (nikoliv však státní) úrovni. Proto se navrhuje zákonem zakotvit Nejvyšší sportovní autoritu.

Sport je na mezinárodní úrovni organizován a spravován mezinárodními sportovními federacemi, které působí jako střešní organizace konkrétního sportu na světové úrovni. Platí zde tzv. pyramidová struktura, kdy na vrcholu stojí mezinárodní sportovní federace (FIFA, IIHF, FIA apod.), které celosvětově regulují daný sport. Složkami těchto celosvětových organizací jsou na úrovni jednotlivých států národní sportovní federace, které vykonávají působnost jim svěřenou mezinárodní organizací daného sportu v určitém státě. Tyto národní sportovní federace zastřešují daný sport na úrovni státu, přičemž jejich členy tvoří jednotlivé kluby, organizace, jednoty, hnutí apod. Členy jednotlivých klubů jsou pak sportovci a další sportovní činitelé.

Nejvýznamnější organizací zastřešující celosvětově jak olympijské, tak neolympijské sporty, je Mezinárodní olympijský výbor. Mezinárodní olympijský výbor (MOV) uskutečňuje svojí činnost v souladu s principy zakotvenými v Olympijské chartě, která tvoří zároveň stanovky MOV. V České republice je na základě uznání ze strany Mezinárodního olympijského výboru jediným subjektem oprávněným vykonávat jeho působnost Český olympijský výbor. Český olympijský výbor řídí a organizuje olympijské hnutí v rámci České republiky, sdružuje a hájí zájmy sportovních svazů olympijských i neolympijských sportů, hájí zájmy sportu vůči státním orgánům, podporuje sportování dětí a mládeže, kofinancuje činnost sportovních federací a sportovců, zastupuje zájmy celého českého sportu v rámci MOV a dalších subjektů atd. Proto se navrhuje, aby byl Český olympijský výbor zákonem prohlášen za Nejvyšší sportovní autoritu.

Je nutné zdůraznit, že v rámci svého postavení není Český olympijský výbor, který má právní formu spolku ve smyslu ustanovení § 214 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, oprávněn zasahovat do autonomie jiných sportovních federací na území České republiky. Tyto sportovní federace si nadále zachovávají svojí suverenitu a ani Nejvyšší sportovní autorita nebude oprávněna do této suverenity zasahovat. Bude však vykonávat roli zastupitelskou (kdy bude výhradně Nejvyšší sportovní autorita hájit zájmy celého českého sportu).

7. Národní sportovní autorita

Mezinárodní sportovní federace jsou nejvyššími autoritami v oblasti daného sportu na mezinárodní úrovni a vykonávají správu a dohled, tvoří pravidla sportu a dbají na jejich dodržování, pořádají významné mezinárodní akce (Mistrovství světa, Mistrovství Evropy) a mají výhradní kontrolu nad daným sportem a s tím ve většině případů také vlastní související marketingová práva a práva duševního vlastnictví. Jejich působnost v rámci státu pak vykonávají národní sportovní svazy, které daný sport zastřešují na vnitrostátní úrovni. Mezinárodní sportovní organizace uděluje na základě smluvního vztahu národním sportovním svazům výhradní pravomoc uplatňovat a hájit její zájmy na národní úrovni. Národní sportovní svaz, resp. národní sportovní autorita, se tedy tímto stává vykonavatelem vůle mezinárodní sportovní federace v dané zemi. Za účelem zajištění jednotného výkonu kontroly nad daným sportem stanoví pravidla mezinárodních sportovních federací, že v každém státě může existovat pouze jedna národní sportovní autorita (tzv. Ein-Platz-Prinzip).

Takové pojetí je zcela v souladu s legislativou na úrovni Evropské unie, podle které se Evropská unie hlásí k evropskému sportovnímu modelu, v němž hrají zásadní úlohu federace (Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o evropském rozměru v oblasti sportu (2011/2087(INI)).

V zákoně je nezbytné zakotvit Národní sportovní autoritu a její postavení. Je nezbytné upravit, že Národní sportovní autoritou je sportovní organizace zastupující sportovní odvětví, která jsou uznána jako sport ze strany Mezinárodního olympijského výboru anebo je zastupuje organizace, jež je členem Sport Accord. Konkrétními požadavky, při jejichž splnění lze entitu považovat za Národní sportovní autoritu, pak zákon stanoví:

- neexistence jiného, Nejvyšší sportovní autoritou již uznaného, představitele daného sportu;
- prokázání, že sportovní svaz je výlučným představitelem daného sportu na území České republiky;
- sportovní svaz musí být založen na demokratických zásadách, vyvíjet svojí činnost v souladu s Olympijskou chartou a předpisy mezinárodní sportovní federace, jejímž je členem a právními předpisy České republiky;
- sportovní svaz musí být zapsaný ve veřejném rejstříku;
- sportovní svaz musí prokázat, že organizuje soutěže na celostátní úrovni, existuje minimálně 1 rok, prokazatelně vede evidenci členské základny a vede transparentní účetnictví.

O uznání Národní sportovní autority rozhoduje Nejvyšší sportovní autorita. Další záležitosti vztahující se k Národní sportovní autoritě, a to např. postup při rozhodování uznání Národní sportovní autority, rozhodování o opravných prostředcích, odnětí Národní sportovní autority apod., upraví vnitřní předpisy Nejvyšší sportovní autority.

Zákon dále upraví působnost Národní sportovní autority, do které patří zejména:

- zastupování zájmů daného sportu ve vztahu k orgánům veřejné správy a mezinárodní organizaci, již je členem;
- příprava státní sportovní reprezentace v daném sportu;
- péče o sportovní talenty;
- organizace nebo povolování organizování celostátních sportovních soutěží, včetně výlučného oprávnění Národní sportovní autority používat označení „Mistrovství České republiky“;
- plnění úloh v boji proti dopingů;
- spolupráce s Nejvyšší sportovní autoritou.

Zákon dále určí, a to vzhledem ke splnění požadavků stanovených zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, že Národní sportovní autorita má povinnost písemně oznamovat Nejvyšší sportovní autoritě údaje a změny údajů zapisované do zvláštního rejstříku, a to rejstříku sportu, vedeného Nejvyšší sportovní autoritou.

8. Financování sportu

Současný systém financování sportu nezohledňuje potřeby sportu jakožto specifického významného společenského odvětví, a to z více hledisek, kdy souhrn těchto hledisek má za následek nedostatečné financování sportu. To má v konečném důsledku vliv především na společnost samotnou.

Zásadním hlediskem je výše finančních prostředků plynoucích do českého sportu ze státních a veřejných zdrojů, kdy se objem těchto prostředků v rozmezí let 2007-2011 pohyboval pouze na úrovni 16,7 mld. Kč. Mezi roky 2010 a 2011 dokonce poklesl objem prostředků alokovaných do sportu ze státních a veřejných rozpočtů téměř o 3,2, mld. Kč.

Výše uvedené je samo o sobě alarmující, v evropském měřítku však nabývá zcela jiné dimenze, kdy v rámci Evropské unie v porovnání s ostatními členskými státy je Česká republika třetí od konce ve výši veřejných výdajů na sport na jednoho obyvatele.

V této souvislosti nesmí zůstat bez povšimnutí, že český sport je čistým plátcem do státního rozpočtu, podle analýzy vypracované MŠMT sportovci v roce 2008 státu přispěli až 3,7 mld. Kč. Je také nasnadě uvést, že odhadovaný celkový přínos sportu pro státní rozpočet byl v roce 2008 11,4 mld. Kč, zde po započítání přínosů obcí a loterijních společností, které tvořily 7,7 mld. Kč. Nad rámec lze uvést, že krach loterijní společnosti SAZKA měl negativní vliv na výši příjmu finančních prostředků sportu (SAZKA poskytovala na sport od roku 2002 do roku 2010 přibližně 1 miliardu Kč ročně).

Lze shrnout, že v rámci financování sportu nefunguje řádný reciproční vztah mezi státem a českým sportem, který v důsledku toho trpí nedostatkem finančních prostředků pro financování obecných potřeb sportu.

Nový zákon předpokládá zachovat strukturu financování formou prostředků ze státního rozpočtu a z místních rozpočtů územních samosprávných celků. Část financování sportu bude i nadále z výnosů, které právnické a fyzické osoby zajišťující sportovní aktivity získávají ze sportovních aktivit, z členských příspěvků vybraných sportovními kluby, z příspěvků ze strany mezinárodních sportovních organizací apod. Dne 1. 1. 2014 nabyl účinnosti zákon č. 215/2013, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, na základě kterého mají provozovatelé loterií a kurzových sázek povinnost odvádět finančním úřadům částku představující 20% dílčího základu odvodu z loterií a kurzových sázek s tím, že mohou tyto dílčí odvody snížit formou slevy až na 15%, přičemž až 5% z dílčího odvodu mohou poskytnout jako dar Českému olympijskému výboru na účely tělovýchovné a sportovní. Toto ustanovení má alespoň částečným způsobem vykrýt výpadek finančních prostředků do sportu ze zisku sázkové společnosti Sazka, a.s.

Navrhuje se jako zdroje financování sportu zakotvit (i) Státní rozpočet v rámci rozpočtové kapitoly MŠMT (v rámci rozpočtové kapitoly č. 333 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy); (ii) Prostředky Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra v rámci jejich rozpočtových kapitol, a prostředky dalších ústředních orgánů státní správy; (iii) Rozpočet obcí (obce, které mají základní odpovědnost za úroveň sportu na obecní úrovni, by měly mít zákonem zcela jasně stanovenou povinnost financovat sport ze svého rozpočtu s tím, že část těchto prostředků by měla být poskytnuta z odvodů z loterijní činnosti do obecního rozpočtu); (iv) Rozpočet krajů (obdobně jako obce na obecní úrovni, mají kraje zodpovědnost za sport na krajské úrovni, a proto by měl zákon uložit krajům povinnost, aby prostředky z krajského rozpočtu byly alokovány ve prospěch sportu v rámci jejich územní působnosti); (v) Dary a příspěvky od právnických a fyzických osob; (vi) Příjmy z podnikání; (vii) Prostředky z Evropské unie; (viii) Vlastní prostředky právnických osob vykonávajících sportovní činnost; (ix) Prostředky z fondu prevence dle zvláštního zákona (v souladu s deklarací o zdravotní prospěšnosti sportu se navrhuje, aby byla zákonem zdravotním pojišťovněm uložena povinnost obligatorně zřízovat fond prevence, přičemž prostředky z tohoto fondu by byly určeny na podporu sportu a zdravého životního stylu); (x) Odvody loterijních společností; (xi) Jiné zdroje.

9. Opatření v boji proti dopingu a jiným aktivitám poškozujícím sport

Stávající zákon o podpoře sportu s výjimkou zmocnění Ministerstva zdravotnictví zřídit a zabezpečovat činnost laboratoře dopingové kontroly problematiku užívání nepovolených dopingových látek nikterak neupravuje.

Nový zákon bude proklamovat, že doping představuje porušení zásad otevřeného a poctivého soutěžení, přičemž výslovně zakotví zákaz užívání a držení nepovolených dopingových látek (tj. látek uvedených v Seznamu zakázaných dopingových látek a metod dopingů vydaném Světovou antidopingovou agenturou – WADA pro příslušný rok) ve sportovních soutěžích a při přípravě na sportovní soutěže.

Podmínky odpovědnosti za užívání a držení nepovolených dopingových látek či odmítnutí dopingové kontroly, výjimky z této odpovědnosti a sankce za užití a držení nepovolených dopingových látek stanoví příslušné mezinárodní smlouvy, prováděcí předpisy a další podzákoné právní normy.

Vedle zákazu dopingů se do zákona dále navrhuje zakotvit problematiku ovlivňování výsledků sportovních soutěží (tzv. match-fixing). Manipulace s výsledky sportovních soutěží je dramaticky narůstající problém jak v mezinárodním sportu, tak postupně i v České republice. Zahrnuje všechny formy ovlivňování průběhu vlastní sportovní akce a se soutěží souvisejících událostí, založených na čistě sportovních aspektech. Je potvrzeno a panuje obecná shoda, že četnost a pravděpodobnost výskytu manipulace s výsledky sportovních soutěží úzce souvisí se sázením na sportovní soutěže. Nezbytnost legislativního zakotvení této problematiky potvrzuje i aktuální aktivita Rady Evropy, která připravila k boji proti tomuto nebezpečnému jevu mezinárodní úmluvu, která bude předložena k podpisu v září 2014 (Council of Europe Convention on the Manipulation of Sports Competitions, Adopted by the Committee of Ministers on 9 July 2014

at the 1205th meeting of the Ministers' Deputies). Stávající česká legislativa tuto oblast nikterak neupravuje.

Navrhovaný zákon zakotví, že jakákoliv manipulace s výsledky sportovních soutěží je zakázaná. Zákon svěří MŠMT do působnosti systematické řízení národní mezirezortní spolupráce (tvorba akčních plánů, kontrola plnění, návrh opatření pro vládu ČR) a koordinovanou výměnu informací mezi zainteresovanými subjekty (Národní sportovní autorita, Ministerstvo financí, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo spravedlnosti, provozovatelé kurzových sázek). Současně bude MŠMT uloženo iniciovat a podporovat preventivní opatření jak u sportovních organizací, tak u dalších zainteresovaných resortů.

Na specifickou sportu je nutné nahlížet také prisma základních práv a svobod, konkrétně problematikou rasismu, xenofobie a dalších forem nesnášenlivosti, a to i na neprofesionální úrovni. Odvětví sportovního práva vyžaduje legislativní zakotvení ustanovení k prevenci a boji proti určitým formám a projevům rasismu a xenofobie. Problematika rasismu je rámcově upravena také na úrovni Evropské unie, a to konkrétně ve sdělení Komise evropského parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a výboru regionů KOM(2011)12 ze dne 18. 1. 2011 a v rozhodnutí Rady 2008/913/SVV o boji proti určitým formám a projevům rasismu a xenofobie ze dne 28. 11. 2008.

Konkrétně je třeba v zákoně upravit zákaz diskriminace, zákaz násilí, zajistit ochranu nezletilých, ochranu tréninku a dále upravit problematiku nekázně diváků. Na obecné úrovni je dále třeba zastávat širší přístup zahrnující všechny sportovní disciplíny zaměřené na prevenci a prosazování právních předpisů vyžadujících spolupráci mezi příslušnými zúčastněnými stranami, jako jsou policejní složky, soudní orgány a sportovní organizace, fanouškovské organizace či veřejné orgány.

Divácké násilí je jedním ze společenských fenoménů, který znamená znepokojující formu narušování veřejného pořádku. Nejedná se o jev zcela nový, v posledních letech však v České republice nabývají jeho projevy na intenzitě. S problémem diváckého násilí se potýká celá Evropa, a jedná se o fenomén v pravdě mezinárodní, přičemž však nelze přehlédnout, že některé další země Evropské unie disponují efektivněji nastaveným systémem k prevenci a eliminaci problémů s diváckým násilím spojených. V České republice se však stupňuje intenzita situací, kdy se násilné projevy při sportovních utkáních vymykají kontrole aktérů zodpovědných za zajištění bezpečnosti, přičemž takovéto – byť časově a místně omezené – narušení veřejného pořádku má negativní dopady na další sféry společenského života. Do zákona se tak navrhuje zakotvit úprava problematiky násilí na stadionech, zejména tedy odpovědnost jednotlivých subjektů a jejich pravomoci v této oblasti, spolupráce mezi jednotlivými složkami (Policie ČR a pořadatel sportovního utkání) či sankce za porušení zákonných ustanovení.

10. Pořádání velkých sportovních akcí

V současné době neexistuje systém projednávání podpory velkých sportovních akcí a v důsledku tohoto neuspokojivého stavu dochází k situacím, kdy se v České republice koná v jednom roce několik významných mezinárodních sportovních událostí, přičemž každý z pořadatelů žádá po MŠMT poskytnutí podpory ze státního rozpočtu. Tento stav je neudržitelný a je potřebné nastavit zcela jasná kritéria a pravidla pro pořádání těchto akcí na území ČR, resp. pro poskytování podpory ze strany MŠMT či Nejvyšší sportovní autority na tyto významné akce.

Do zákona o podpoře sportu se tak navrhuje zakotvit, aby pořadatel velké sportovní akce, bude-li mít zájem o čerpání státních prostředků na danou akci, byl povinen předem požádat MŠMT o její pořádání. Předložení žádosti (a následně její kladné posouzení) tedy bude představovat podmínku pro možnost poskytnutí finanční dotace na danou akci.

Pořadatel bude povinen předložit Nejvyšší sportovní autoritě žádost o projednání podpory na velkou sportovní akci, jejíž

požadavky stanoví Nejvyšší sportovní autorita společně s MŠMT. Nejvyšší sportovní autorita následně vydá doporučení pro MŠMT, zda předložený projekt má či nemá obdržet státní prostředky. Nedodrží-li pořadatel velké sportovní akce tyto povinnosti, odpovídá za škodu, kterou způsobí.

V případě, že pořadatel nepožádá MŠMT a Nejvyšší sportovní autoritu předem dle shora uvedeného postupu, nelze na danou akci poskytnout podporu ze státního rozpočtu.

Kritéria na posouzení sportovní akce jako velké sportovní akce stanoví Nejvyšší sportovní autorita společně s MŠMT.

11. Druhá kariéra sportovců

Základem úspěchu sportovce na nejvyšší soutěžní úrovni je intenzivní trénink a účast na domácích i zahraničních soutěžích, což s sebou přináší značné nevýhody pro daného sportovce pro koordinaci takové sportovní činnosti se systémem vzdělání či zaměstnání. Nejen motivace, odhodlání, flexibilita a odpovědnost, ale také speciální programy jsou zapotřebí k tomu, aby nedocházelo k situacím, kdy je osoba nucena volit mezi vzděláním a sportem či zaměstnáním a sportem. Duální (druhá) kariéra sportovců je prospěšná jak pro společnost, tak pro sportovní kariéru daného sportovce, protože přihlíží ke vzdělání či zaměstnání, podporuje začlenění sportovce do pracovního života po ukončení sportovní kariéry, chrání postavení sportovců, vnáší do oblasti zaměstnání flexibilitu apod. Jednoznačně sportovcům napomáhá k zapojení se do pracovního či vzdělávacího systému.

Základními přínosy systému druhé kariéry sportovců jsou:

- Zdravotní prospěšnost (vyvážený životní styl, snížený stres);
- Prospěšnost pro rozvoj osobnosti;
- Sociální prospěšnost (pozitivní socializační efekt jako např. rozšířená sociální síť či systémy sociální podpory);
- Prospěch spojený s ukončením sportovní činnosti a adaptací na způsob života po ukončení kariéry (lepší kariérní plánování, kratší adaptační proces);
- Lepší možnosti zaměstnání (vyšší šance na získání zaměstnání po skončení kariéry, přístup i k lépe finančně hodnoceným výkonům).

Podpora druhé kariéry sportovců je v souladu s politikou Evropské unie, která v roce 2012 vydala Pokyny k duální kariéře sportovců (na základě Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o pracovním plánu EU v oblasti sportu na období let 2011-2014 (Úř. věst. C 162 ze dne 1. 6. 2011) a také s pozicí České republiky, kdy dvojí kariéra sportovců je jednou z priorit MŠMT (Priority ČR během irského předsednictví v Radě EU v 1. pololetí 2013).

Mělo by dojít k legislativnímu zakotvení oblasti dvojí kariéry sportovců spočívající v poskytování podpory vrcholovým sportovcům jak v průběhu, tak po skončení jejich sportovní kariéry. Jak bylo již výše uvedeno, základním účelem takové úpravy je úspěšná příprava vrcholového sportovce na nové životní podmínky v prostředí, které je pro ně přirozené po ukončení jejich sportovní kariéry. Mělo by tak dojít k vytvoření základních pilířů podpory sportovců, a to konkrétně v oblasti vzdělávání, veřejného zdraví, financování a zaměstnanosti.

V oblasti vzdělávání by sportovci měli mít právně zajištěnou možnost, aby mohli vhodně kombinovat sportovní činnost a vzdělávání, měly by být zavedeny kvalitní akreditační systémy, individuální vzdělávací programy, měla by být podporována mobilita a zajištěno uznávání kvalifikací.

V oblasti zaměstnanosti by měly být podporovány akce poskytující informace o službách v oblasti zaměstnávání, zavedeny zvláštní programy pro sportovce pracující ve veřejném sektoru, posouzena opatření pro řešení komplikací souvisejících s nepravidelnou pracovní dobou sportovců, poskytována podpora sportovcům, kteří ukončili sportovní kariéru, usnadněn přechod do pracovního procesu a problematika dvojí kariéry sportovců by měla být začleněna do agendy sociálního dialogu.

V oblasti veřejného zdraví by měla být podporována spolupráce mezi relevantními orgány při poskytování zdravotní a psychologické podpory sportovcům, a orgány veřejného zdraví. Zdravotní pojišťovny by měly zavést poskytování specifických druhů pojištění v rámci prevenčních programů.

V oblasti financování by měl být zaveden systém finanční podpory sportovců – studentů, zejména prostřednictvím stipendií.

12. Renta olympijských medailistů

V právním řádu České republiky v současné době neexistuje žádný právní předpis upravující odměňování sportovců, kteří získali na nejvýznamnějších sportovních událostech světa, tedy olympijských, paralympijských či deaflympijských hrách, zlatou, stříbrnou či bronzovou medaili. To přesto, že tyto osoby svými mimořádnými výkony značnou měrou přispěly k šíření dobrého jména a propagaci České republiky v zahraničí. Takovýto postoj k zasloužilým olympionikům nelze již dále považovat za důstojný a je potřebné přijmout odpovídající právní úpravu, která tyto mimořádné výkony ocení. Obdobná úprava, kterou se oceňují zasloužilí olympionici, je přítomná i v jiných zemích, např. v Polsku, Rumunsku, Ukrajině či Rusku.

Pokud jde o rentu olympijským medailistům, účelem legislativního zakotvení je odměnit mimořádné výkony zasloužilých olympioniků, kteří pro Československou republiku, Československou socialistickou republiku, Československou federativní republiku, Českou a Slovenskou Federativní Republiku nebo Českou republiku vybojovali medaili na olympijských, paralympijských či deaflympijských hrách.

Konkrétně se tedy navrhuje poskytnout zasloužilým olympionikům odměnu formou zvláštního příspěvku k důchodu, a to v případě, že získali na olympijských, paralympijských či deaflympijských hrách zlatou, stříbrnou či bronzovou medaili. Navrhuje se, aby výše zvláštního příspěvku byla jednotná pro držitele všech druhů medailí (zlatá, stříbrná, bronzová) a činila 20.000,- Kč. V případě zisku více medailí či v případě pobírání více důchodů má zasloužilý olympionik nárok jen jeden zvláštní příspěvek.

Dále zákon zakotví, že sportovec účastnící se systému druhé kariéry sportovců nemůže být příjemcem renty.

13. Společenská odpovědnost firem

Společenská odpovědnost firem je způsob vedení firmy a budování vztahů s partnery, který přispívá ke zlepšení reputace a zvýšení důvěryhodnosti podniku. Jedná se tedy o dobrovolný závazek firmy chovat se v rámci svého fungování odpovědně v prostředí i společnosti, ve které podnikají.

Některé podniky podporují sport formou sponzorství. Taková činnost je cílena vždy na jeden konkrétní subjekt (jednotlivce či družstvo, soutěž, ligu) a jedná se o vztah, kdy je společnost za určité plnění, zpravidla finanční, poskytnuta protihodnota nejčastěji ve formě reklamy a propagace ze strany sportovců či sportovních organizací.

Sport je však veřejně prospěšnou činností a mělo by dojít ke stanovení obecné povinnosti, aby podniky byly zavázány participovat na všeobecné podpoře sportu. Jako nejvhodnější se zde jeví varianta společenské odpovědnosti firem, která představuje závazek firmy podílet se částí svých zdrojů na rozvoji sportu ve společnosti.

Navrhuje se do zákona zakotvit, aby společnosti, které se ucházejí o veřejné zakázky dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, musely doložit, že jsou společensky odpovědnými podniky. Společensky odpovědnými podniky jsou takové podniky, které splňují požadavky stanovené v normě ISO 26 000 o společenské odpovědnosti. ISO 26 000 je norma, která je založena tzv. self-assessment, tedy, že se za společensky odpovědný se prohlásí sám podnik tím, že se přihlásí k dodržování a naplňování základních pravidel chování daných normou ISO 26 000. Nejedná se o certifikát, který by vydával třetí subjekt (certifikační středisko).

14. Dobrovolnictví ve sportu

Dobrovolnictví je veřejně prospěšnou činností, která se vyznačuje ochotou člověka věnovat část svého času a sil ve prospěch organizace nebo člověka, aniž by s příjemcem poskytované pomoci byl vázán sociálními vazbami. Přínos z dobrovolné činnosti má nejen její příjemce, ale i dobrovolník, který získává nové vztahy, zkušenosti a dovednosti, přispívající k lepší společenské integraci. Dobrovolnictví se tedy dá vymezit třemi definičními znaky: (i) dobrovolnictví je výsledek svobodné volby, (ii) je neplacené čili bez nároku na odměnu a (iii) je konáno ve prospěch druhých. Každý z těchto znaků je však v oblasti sportu modifikován.

Dobrovolnictví ve sportu není v platné české legislativě nikterak řešeno, a to přesto, že na úrovni Evropské unie je tato

problematika velkým tématem a existuje k ní již několik materiálů, kdy je na místě zdůraznit především Závěry Rady ze dne 29. listopadu 2011 o úloze dobrovolných činností ve sportu při podpoře aktivního občanství (dále jen „Závěry Rady“) a Zprávu Evropského parlamentu ze dne 23. 10. 2013 o dobrovolnictví a dobrovolné činnosti v Evropě (A7-0348/2013) (dále jen „Zpráva EP“).

V Závěrech Rady je zejména obsažena výzva apelující na členské státy upravit a náležitě ocenit dobrovolnou činnost v oblasti sportu za účelem odstranění překážek bránících dobrovolné činnosti v oblasti sportu.

Zpráva EP jde v úpravě dobrovolnictví dále tím, že deklaruje skutečnost, že sportovní odvětví funguje do velké míry díky dobrovolníkům a vyzývá členské státy, aby uznaly značný přínos dobrovolnictví ve sportu a obzvláště v amatérském sportu, neboť celá řada sportovních organizací by bez pomoci dobrovolníků nebyla schopna fungovat.

Relevantním ke sportovní oblasti a dobrovolnictví příslušícím pojmem je institut aktivního občanství, tedy občanská angažovanost ve věcech veřejných, jakožto jeden ze základních pilířů demokracie. Institut aktivního občanství nelze vykládat restriktivně, tj. vztáhnout pouze na občany, potažmo dobrovolníky samotné, a i na místní samosprávné korporace zastupující kolektivní vůli občanů a širším měřítku i na samotný stát, který se na aktivním občanství podílí formou poskytování finančních prostředků ze státního rozpočtu a tvorbou legislativy.

Nad rámec Zpráva EP zdůrazňuje, že je důležité podporovat dobrovolnictví v rámci strategie zaměřené na sociální odpovědnost podniků v souladu s mezinárodní dobrovolnou normou ISO 26000:2010 o pokynech k sociální odpovědnosti podniků.

Český legislativní rámec výše uvedené však nijak nezachycuje a je zde tedy potřeba tyto závěry a doporučení promítnout do národních právních předpisů. Jediným předpisem upravujícím dobrovolnictví je zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoDS“), kdy dobrovolnictví ve sportovní oblasti nelze podřadit pod dobrovolnickou službu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 ZoDS, tento právní předpis na dobrovolnictví ve sportu nelze aplikovat. V současném právním řádu tedy absentuje právní norma vymezující institut dobrovolnictví ve sportu a zakotvující postavení, práva a povinnosti dobrovolníků samotných. Proto se v předkládaném zákoně navrhuje upravit tuto oblast následujícím způsobem.

V první řadě se vymezí pojem dobrovolnictví ve sportu, osoba dobrovolníka, dobrovolnická činnost vyznačující se záslužností a bezplatností a v neposlední řadě odpovědnost dobrovolníků.

Dobrovolnictví ve sportu je veřejnou prospěšnou činností v oblasti sportu, při níž dobrovolník poskytne část svého času, síl, popř. znalostí či schopností ve prospěch sportovní organizace.

Dobrovolníkem ve sportovním odvětví se rozumí osoba konající dobrovolnickou činnost dobrovolně a bezúplatně. Dobrovolností se rozumí stav, kdy dobrovolník se k dobrovolné činnosti na základě vlastního uvážení svobodně rozhodne a svůj čas a síly poskytne sportovní organizaci a s vědomím, že dobrovolnická činnost je bezúplatná. Bezúplatnost je vykládána tak, že za dobrovolnickou činnost dobrovolníkovi nenáleží odměna. Toto kritérium avšak nelze ve sportovním odvětví vykládat absolutně. Sportovní organizace může po vlastním uvážení dobrovolníka odměnit, a to na základě jí stanovených kritérií.

Mezi kritéria podmiňující poskytnutí odměny dobrovolníkovi za vykonanou dobrovolnickou činnost patří záslužnost. Institut záslužnosti dobrovolné činnosti je třeba vykládat extenzivně, záslužná činnost dobrovolníka je činností hodná uznání, ocenění a chvály. Formu ocenění či uznání záslužnosti si může sportovní organizace sama vybrat a může se jednat o materiální či nemateriální plnění. V této souvislosti lze také v oblasti sportovního dobrovolnictví užít nástroje osvědčení do dobrovolnictví, po vzoru ZoDS. Navrhuje se tedy do zákona výslovně zakotvit, že dobrovolnická činnost je činností záslužnou.

V neposlední řadě je účelné legislativně upravit odpovědnost dobrovolníků při výkonu dobrovolnické činnosti. V případě vzniku odpovědnostního vztahu mezi osobou v pozici dobrovolníka a poškozeným je nutné zohlednit fakt, že odpovědnostní vztah vznikl při výkonu veřejně prospěšné činnosti a tato skutečnost musí zakládat polehčující okolnost při stanovení míry odpovědnosti dobrovolníka.

15. Návrh změn dalších zákonných předpisů

V souvislosti se skutečností, že mnoho sportovních organizací financuje svou činnost z velké části z finančních prostředků získaných z veřejných zdrojů, vyvstává otázka, zda je vhodné a zároveň možné, aby takovéto sportovní organizace s ohledem na stávající definici dotovaného zadavatele obsažené v zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“) postupovaly při pořizování veškerého plnění spolufinancovaného z veřejných zdrojů dle závazných postupů pro zadávání veřejných zakázek.

Shora uvedené se týká zejména nákupů sportovního vybavení a hrazení nákladů souvisejících s účastí a pořádáním národních či mezinárodních sportovních soutěží, kdy jednak s ohledem na závazné podmínky upravující konání sportovních soutěží a zároveň požadavky a potřeby jednotlivých sportovců není možné vždy provádět zadávací řízení dle ZVZ.

Stávající výjimky obsažené v ZVZ neumožňují sportovním organizacím reagovat na specifické situace vážící se ke sportovnímu prostředí, neboť tyto výjimky nelze aplikovat na mnohdy ne zcela objektivní, avšak s ohledem na povahu provozovaných činností ospravedlnitelné požadavky zejména reprezentačních sportovců či mezinárodních sportovních organizací, jimž jsou podřízeny sportovní organizace v České republice.

S ohledem na shora uvedené tedy zákon navrhuje zakotvit zvláštní výjimku z působnosti ZVZ pro sportovní organizace jako veřejné (dotované) zadavatele při pořizování sportovního vybavení a hrazení nákladů souvisejících s účastí sportovců na sportovních soutěžích a pořádáním národních či mezinárodních sportovních soutěží.

IV. SOULAD NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ S ÚSTAVNÍM POŘÁDKEM, S MEZINÁRODNÍMI SMLOUVAMI, JIMIŽ JE ČESKÁ REPUBLIKA VÁZÁNA A SE ZÁVAZKY VYPLÝVAJÍCÍMI PRO ČESKOU REPUBLIKU Z ČLENSTVÍ V EVROPSKÉ UNII

Předložený návrh je v souladu s ústavním pořádkem, s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána a je v souladu a naplňuje závazky České republiky vyplývající z jejího členství v Evropské unii.

V. PŘEDPOKLÁDANÝ HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ DOSAH NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY NA STÁTNÍ ROZPOČET, OSTATNÍ VEŘEJNÉ ROZPOČTY, NA PODNIKATELSKÉ PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY, DÁLE SOCIÁLNÍ DOPADY VČETNĚ DOPADŮ NA SPECIFICKÉ SKUPINY OBYVATEL A DOPADY NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Navrhovaná právní úprava zachovává stávající institucionální strukturu veřejné podpory sportu v České republice.

Přijetím zákona dojde k navýšení státního rozpočtu pouze ve vztahu ke zvláštnímu příspěvku olympijským medailistům, přičemž se předpokládá, že se navrhovaná právní úprava týká přibližně 140 osob. Vzhledem k tomu se předpokládá zatížení státního rozpočtu ve výši přibližně 33 mil Kč ročně. Finance na výplatu zvláštního příspěvku poskytne stát z prostředků státního rozpočtu v kapitole Všeobecná pokladní správa. Zákon proto nemá dopad na rozpočty krajů a obcí.

Zákon však povede k postupnému snižování výdajů z veřejných rozpočtů. Cílem nové právní úpravy je, v souladu s Doporučeními Výboru ministrů, zjednodušení a větší flexibilita postupů veřejné podpory sportu, když jedním z hlavních doporučení upravujících oblast sportu je zodpovědnost veřejné správy na všech úrovních za podporu sportu. Dále se předpokládá snížení veřejných výdajů v oblasti zdravotnictví, a to zejména ve vztahu k povinnému zřízení fondu prevence.

Vzhledem k charakteru navrhované právní úpravy se neočekávají žádné negativní dopady na podnikatelské subjekty v České republice. Naopak, při širokém zavedení podpory sportu a zdůraznění jeho podpory ze strany státu lze očekávat širší přístup nejrůznějších podnikatelských subjektů k podpoře sportu a jejich aktivní participaci na projektu společenské odpovědnosti firem.

VI. VZTAH K ZÁKAZU DISKRIMINACE, VZTAH K OCHRANĚ SOUKROMÍ A OSOBNÍCH ÚDAJŮ, ZHODNOCENÍ KORUPČNÍCH RIZIK

Navrhovaná úprava respektuje zákaz diskriminace a korupce a nemá vliv na rovné postavení žen a mužů, spotřebitele a na ochranu osobních údajů.

PŘÍLOHA A

PODZÁKONNÉ NORMY SOUVISEJÍCÍ S ČINNOSTÍ SPORTOVNÍHO PROSTŘEDÍ, TECHNICKÉ NORMY A DALŠÍ PŘEDPISY

1. Výnos Ministerstva školství a kultury ze dne 1. června 1987, o školách pro mimořádně nadané a talentované žáky v oblasti sportu (sportovní školy) a o třídách s vrcholovou sportovní přípravou ve středních odborných učilištích.
2. Vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 391/2013 Sb. ze dne 25. 11. 2013 o zdravotní způsobilosti k tělesné výchově a sportu.
3. Částka 1/2005 Věst. MŠMT opatření ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se vydává Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání se zapracovanými změnami dle čá 10/2005 Věst. MŠMT, čá 8/2007 Věst. MŠMT a opatření čj. 15523/2007-22 (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Č. j.: 31504/2004-22, ve znění zněn č. j. 24 653/2006-24 a 12 586/2009-22. zásady jednání a chování - fair play, olympijské ideály a symboly.
 - naplňuje ve školních podmínkách základní olympijské myšlenky - čestné soupeření, pomoc handicapovaným, respekt k opačnému pohlavní, ochranu přírody při sportu
 - historie a současnost sportu - významné soutěže a sportovci, olympismus - olympijská charta
 - v oboru tělesná výchova využívá průřezové téma zájmu žáků o sport k hlubšímu pochopení souvislosti evropských kořenů olympijských idejí a významu sportu pro vzájemné porozumění a přátelství mezi lidmi různých národů a národností.
4. Soubor pedagogicko-organizačních informací pro mateřské školy, základní školy, střední školy, konzervatoře, vyšší odborné školy, základní umělecké školy, jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky a školská zařízení na školní rok 2013/2014, č.j. MSMT-5838/2013-2014.
5. Částka 9/1999 Věst. MŠMT, Antidopingový výbor České republiky, Statut, č. j.: 24 630/99-50.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy podle čl. II. Zřizovací listiny Antidopingového výboru ČR (dále jen ADV ČR) č. j. 24 630/99-50 ze dne 12. července 1999 vydává k zabezpečení jeho činnosti tento statut.

ADV ČR je příspěvkovou organizací přímo řízenou Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (dále jen ministerstvo) s právem hospodařit se svěřeným majetkem.

ADV ČR je pověřen plněním úkolů antidopingového programu. ADV ČR se ve své činnosti řídí prohlášením České charty proti doping, ustanoveními Evropské antidopingové úmluvy a Směrnicí pro kontrolu a postih doping ve sportu České republiky.

Vnitřní směrnice ADV ČR (Organizační řád a Pracovní řád) musí být v souladu s právním řádem České republiky a tímto statutem.
6. Částka 9/2007 Věst. MŠMT, rámcový vzdělávací program pro gymnázia - RVP G se zapracovanými změnami dle opatření čá 7/2009 Věst. MŠMT.

Žák:

 - užívá s porozuměním tělocvičné názvosloví (gesta, signály, značky) na úrovni cvičence, vedoucího pohybových činností, organizátora soutěží,
 - volí a používá pro osvojované pohybové činnosti vhodnou výstroj a výzbroj a správně ji ošetřuje,
 - připraví (ve spolupráci s ostatními žáky) třídní či školní turnaj, soutěž, turistickou akci a podílí se na její realizaci,
 - respektuje pravidla osvojovaných sportů; rozhoduje (spolurozhoduje) třídní nebo školní utkání, závody, soutěže v osvojovaných sportech,
 - respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí - jedná na úrovni dané role; spolupracuje ve prospěch družstva,
 - sleduje podle pokynů (i dlouhodobě) pohybové výkony, sportovní výsledky, činnosti související s pohybem a zdravím - zpracuje naměřená data, vyhodnotí je a výsledky různou formou prezentuje,
 - aktivně naplňuje olympijské myšlenky jako projev obecné kulturnosti.
7. Částka 9/2007 Věst. MŠMT, rámcový vzdělávací program pro gymnázia se sportovní přípravou - RVP GSP se zapracovanými změnami dle opatření č. 7/2009 Věst. MŠMT Vymezení Rámcového vzdělávacího programu pro gymnázia se sportovní přípravou.
8. Částka 1/2005 Věst. MŠMT, opatření ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se vydává Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání se zapracovanými změnami dle čá 10/2005 Věst. MŠMT, čá 8/2007 Věst. MŠMT a opatření čj. 15523/2007-22.

9. Seznam Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 1. 10. 2007 číselníků závazných pro vykazující jednotky v resortu školství.

34800	Profesionální sportovci a pracovníci ve sportu
34810	Profesionální sportovci
34811	Profesionální sportovec v kolektivních sportech
34812	Profesionální sportovec v motoristických sportech
34813	Profesionální sportovec v individuálních sportech
34818	Profesionální jezdec, žokej
34819	Profesionální sportovec jinde neuvedený

10. Sdělení Českého statistického úřadu 321/2003 Sb., ze dne 9. září 2003, o zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC ve znění sdělení č. 255/2009 Sb.

1265	Budovy pro sport 52 279.č1
126511	Budovy pro halové sporty
126521	Zastřešené tribuny, stadiony
126531	Kryté bazény
126541	Budovy tělocvičen
126551	Budovy jízdáren
126569	Budovy pro sport a rekreaci j. n.
26591	Oplocení staveb 1265
241	Stavby pro sport a rekreaci
2411	Sportovní hřiště 52 271
241111	Plochy stadionů
241112	Plochy hřišť a cvičišť
241113	Golfová hřiště
241131	Nekrytá koupaliště
241132	Venkovní střelnice
241151	Dostihové dráhy
241169	Nekryté plochy sportovišť j. n.
241191	Oplocení staveb 2411
241192	Osvětlovací síť vnější staveb 2411
2412	Ostatní stavby pro sport a rekreaci 52 279. č2
241211	Parky a zahrady
241212	Dětská a školní hřiště
241221	Plochy lyžařských tratí
241222	Plochy nekrytých kluzišť
241231	Přístavní příslušenství pro plachetnice, jachty a sportovní lodě
241249	Ostatní stavby pro sport a rekreaci (kromě budov)
241291	Oplocení staveb 2412
241292	Osvětlovací síť vnější staveb 2412

11. Částka 10/2007 Věst. MŠMT, oznámení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o zveřejnění seznamu vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů, které byly akreditovány MŠMT v systému DVPP.

12. Částka 3/2010 Věst. MZd., vzdělávací program Ministerstva zdravotnictví nástavbového oboru Tělovýchovné lékařství. Cílem vzdělávání v nástavbovém oboru tělovýchovné lékařství je získání potřebných teoretických znalostí a praktických dovedností v oblasti prevence, diagnostiky a terapie, na jejichž základě je specialista schopen posoudit optimální rozsah diagnostiky a péče a závažnost hraničních nálezů pro sport a pohybovou aktivitu tak, aby mohl vykonávat samostatnou činnost v ambulantní péči.

13. Věst. MŽP, METODIKA tvorby map povodňového nebezpečí a povodňových Rizik, 5/2010.

Sportovní plochy (venkovní hřiště pro různé druhy sportu) lze vymezit následujícími hodnotami atributu KC_TYPZAST:

- o HR – hřiště
- o KO – koupaliště
- o DO – dostihová závodiště

Stanovení jednotkových cen a potenciálních škod na sportovních plochách.

Pro stanovení škody na sportovních plochách (venkovní hřiště pro různé druhy sportu) se vychází z průměrné pořizovací ceny jednotlivých typů povrchů členěných dle JKSO a z jejich možného poškození (tab. 5.12). Konkrétně jde o ceny dle tabulky 823.3.x - Plochy pro tělovýchovu nekryté. Tabulka uvádí ceny pro jednotlivé typy povrchů, pokud je možné je rozlišit podle dostupných podkladů (ZABAGED, ortofoto, místní šetření, atd.).

14. ČSN, EN - ČSN 73 5910 Navrhování, výstavba a rekonstrukce travnatých hřišť uzavřeného tvaru, ČSN EN 1516 Povrchy pro sportoviště - Stanovení odolnosti proti stlačení, ČSN EN 1176 - Zařízení dětských hřišť, ČSN EN 1177 - Povrch hřiště tlumící náraz, ČSN EN 966 Přilby pro létání a podobné sporty; ČSN EN 1385 Přilby pro kanoistiku a sporty na divoké vodě, ČSN EN 13158 Ochranné oděvy - Ochranné kabáty, chrániče těla a ramen pro jezdecký sport: Pro jezdce, pro osoby, které s koňmi pracují a pro vozataje. ČSN EN 13277-1 Ochranné prostředky pro bojové sporty. Všeobecné požadavky a zkušební metody. ČSN EN 13277-2 Ochranné prostředky pro bojové sporty. Doplnkové požadavky a zkušební metody pro chrániče nártu, holeně a předloktí. ČSN EN 13277-3 Ochranné prostředky pro bojové sporty. Doplnkové požadavky a zkušební metody pro chrániče trupu; ČSN EN 13277-5 Ochranné prostředky pro bojové sporty - pro chrániče genitálií a břicha, ČSN EN 13634 Ochranná obuv pro profesionální řidiče motocyklů, ČSN EN 13277-6 Ochranné prostředky pro bojové sporty. Doplnkové požadavky a metody zkoušení pro chrániče prsou pro ženy, ČSN EN 13277-7 Ochranné prostředky pro bojové sporty Doplnkové požadavky a metody zkoušení pro chrániče na ruce a chodidla, ČSN EN 1517 Povrchy pro sportoviště - Stanovení odolnosti proti rázu, ČSN EN 1569 Povrchy pro sportoviště - Stanovení chování při valivém zatížení pohyblivého zatížení, ČSN EN 12229 Povrchy pro sportoviště - Postup při přípravě vzorků syntetické trávy a textilních povrchů; ČSN EN 1969 Povrchy pro sportoviště - Stanovení tloušťky syntetických sportovních povrchů, ČSN EN 12 193 Světlo a osvětlení - Osvětlení sportovišť a další.
15. Vyhláška Ministerstva vnitra ze dne 29. června 2001, č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci).
Hodnoty nahodilého požárního pro účely členění činností podle požárního nebezpečí.
16. Metodický pokyn č. 37 014/2005-25 k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví dětí, žáků a studentů ve školách a školských zařízeních zřizovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.
17. Metodická informace č. 24 199/2007-50 k zabezpečování provozu a údržby ve sportovních zařízeních, na dětských hřištích a v tělocvičnách.
18. Vyhláška č. 398/2009 Sb., ze dne 5. listopadu 2009, o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb.
19. Sdělení Českého statistického úřadu č. 206/2010 Sb., o zavedení Klasifikace zaměstnání (CZ-ISCO).
20. Nařízení vlády 222/2010 Sb., ze dne 14. června 2010 o katalogu prací ve veřejných službách a správě.
21. Vyhláška 357/2013 Sb. kterou se provádí zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (katastrální vyhláška).
22. Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 26/1991 Sb. kterou se stanoví pravidla pro užívání státních symbolů České a Slovenské Federativní Republiky.
23. Vyhláška Českého báňského úřadu č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi.
24. Metodické pokyny pro poskytování a vyúčtování dotací ze státního rozpočtu České republiky občanským sdružením v tělovýchově.
25. Vzdělávací program Občanská škola - základní pedagogické dokumenty, 27 170/95-26.
26. Standard vzdělávání ve čtyřletém gymnáziu, SK15/96.
27. Metodický pokyn Ministerstva dopravy k resortnímu systému jakosti v oboru pozemních komunikací (RSJ-PK) oblast 2.2.4 provádění silničních a stavebních prací.
28. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 108/1997 Sb. kterou se provádí zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví

- a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
29. Učební plán gymnázia se čtyřletým studijním cyklem, 20 595/99-22.
 30. Pokyn o uplatňování daně z přidané hodnoty v cestovním ruchu a u služeb souvisejících s pořádáním výstav, trhů a kongresů, D-218.
 31. Seznam číselníků závazných pro vykazující jednotky v resortu školství k 1. 1. 2001, SK33/2001.
 32. Metodický pokyn Systém jakosti v oboru pozemních komunikací, /SJ-PK/20 840/01-120.
 33. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel.
 34. 3/2002 nařízení Plzeňského kraje ze dne 16. 4. 2002, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
 35. Nařízení Olomouckého kraje 1/2002, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
 36. Nařízení Libereckého kraje 6/2002, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
 37. Nařízení Královéhradeckého kraje 4/2002 ze dne 9. října 2002, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
 38. Nařízení Moravskoslezského kraje 6/2002 ze dne 17. 10. 2002, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení plošného pokrytí území Moravskoslezského kraje jednotkami požární ochrany.
 39. Nařízení Zlínského kraje 6/2002 ze dne 7. října 2002, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
 40. Nařízení kraje 3/2002, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
 41. Nařízení Olomouckého kraje 4/2002, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení plošného pokrytí území Olomouckého kraje jednotkami požární ochrany.
 42. Pokyn o uplatňování DPH u osobních automobilů, D – 227.
 43. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.
 44. Nařízení Karlovarského kraje 5/2003, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
 45. Nařízení Ústeckého kraje 7/2003 ze dne 12. 11. 2003, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
 46. Nařízení kraje Vysočina 2/2004 ze dne 3. 8. 2004, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
 47. Vyhláška č. 54/2004 Sb., o potravinách určených pro zvláštní výživu a o způsobu jejich použití (§ 28 a násl.: potraviny určené pro sportovce).
 48. Nařízení vlády č. 598/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Českolipsko - Dokeské pískovce a mokřady (Činnosti, ke kterým je třeba souhlasu orgánu ochrany přírody).

49. Nařízení vlády č. 606/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Rožďalovické rybníky (Činnosti, ke kterým je třeba souhlas orgánu ochrany přírody).
50. Nařízení vlády č. 683/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Labské pískovce.
51. Vyhláška 13/2005 Sb., o středním vzdělávání a vzdělávání v konzervatoři.
52. Nařízení vlády č. 21/2005 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Bzenecká Doubrava - Strážnické Pomoraví .
53. Vyhláška 364/2005 Sb., o dokumentaci škol a školských zařízení (Především Čl. 12 Předávání agregovaných údajů ze školní matriky a dokumentace střední školy o sportovní přípravě a o třídě zaměřené na výuku tělesné výchovy).
54. Vyhláška č. 2/2006 Sb., kterou se pro školy a školská zařízení zřizované Ministerstvem vnitra provádějí některá ustanovení školského zákona.
55. Nařízení Moravskoslezského kraje 4/2006, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob.
56. Soubor pedagogicko-organizačních informací pro mateřské školy, základní školy, střední školy, konzervatoře, vyšší odborné školy, základní umělecké školy, jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky a školská zařízení na školní rok 2006/2007, 2562/2006-20.
57. Dokument MŠMT 15 635/2006-51 Soutěže a přehlídky ve školním roce 2006/2007.
58. Vyhláška 355/2006 Sb., o stanovení způsobu a podmínek registrace, provozu, způsobu a podmínek testování historických a sportovních vozidel.
59. Soubor pedagogicko-organizačních informací pro mateřské školy, základní školy, střední školy, konzervatoře, vyšší odborné školy, základní umělecké školy, jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky a školská zařízení na školní rok 2007/2008, 935/2007-20.
60. Rámcový vzdělávací program pro gymnázia se sportovní přípravou RVP GSP Výzkumný ústav pedagogický v Praze, SK15/2007.
61. Soubor pedagogicko-organizačních informací pro mateřské školy, základní školy, střední školy, konzervatoře, vyšší odborné školy, základní umělecké školy, jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky a školská zařízení na školní rok 2008/2009, 287/2008-20.
62. Vyhlášení soutěží a přehlídek ve školním roce 2008/2009, 11 453/2008-51.
63. Opatření ministra školství, mládeže a tělovýchovy č. 9009/2008-61-VÚP, kterým se vydává Rámcový vzdělávací program pro obor vzdělání základní škola speciální a uvolňuje k tvorbě školních vzdělávacích programů.
64. Vyhláška č. 105/2008 Sb., o naturálních a peněžních náležitostech žáků vojenských středních škol.
65. Oznámení. Školní sportovní soutěže. 25 488/2008-50.
66. Soubor pedagogicko-organizačních informací pro mateřské školy, základní školy, střední školy, konzervatoře, vyšší odborné školy, základní umělecké školy, jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky a školská zařízení na školní rok 2009/2010, 1 447/2009-20.
67. Vyhlášení soutěží a přehlídek ve školním roce 2009/2010, 12 702/2009-51.
68. Nařízení vlády č. 454/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem a jaké je jejich větší množství, a co se pro účely trestního zákoníku považuje za metodu spočívající ve zvyšování přenosu kyslíku v lidském organismu a za jiné metody s dopingovým účinkem.

69. Soubor pedagogicko-organizačních informací pro mateřské školy, základní školy, střední školy, konzervatoře, vyšší odborné školy, základní umělecké školy, jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky a školská zařízení na školní rok 2010/2011, 920/2010-20.
70. Vyhlášení soutěží a přehlídek ve školním roce 2010/2011, 13 595/2010-51.
71. Sdělení Ministerstva dopravy č. 261/2010 Sb., o pověření Letecké amatérské asociace ČR výkonem státní správy.
72. Sdělení Ministerstva dopravy č. 262/2010 Sb., o pověření Aeroklubu ČR výkonem státní správy.
73. Sdělení Ministerstva dopravy č. 263/2010 Sb., o pověření Aeroklubu ČR výkonem státní správy.
74. Nařízení vlády č. 313/2010 Sb., o oceněních udělovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

PŘÍLOHA B

právní předpisy zahrnující Evropský právní rámec, mezinárodní smlouvy a právní rámec boje proti dopingu

EVROPSKÝ PRÁVNÍ RÁMEC

1. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 111/2009 Sb.m.s., o sjednání Lisabonské smlouvy pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství.
Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. prosince 2007 byla v Lisabonu podepsána Lisabonská smlouva pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství (dále jen „Lisabonská smlouva“). Smlouva o fungování EU – Lisabonská smlouva v článku 165 (hlava XII) uznává sport jako součást vzdělávání a výchovy mládeže. Smlouva deklaruje podporu evropských hledisek sportu s přihlédnutím k jeho zvláštní povaze, jeho strukturám založeným na dobrovolné činnosti a jeho společenské a výchovné funkci. Než nabude platnosti, je sport specifikován Deklarací z Nice (2001/C 80/01).
2. Rozhodnutí Rady EU č.2002/348/SVV ze dne 25. 4. 2002 ve znění č.2007/412/SVV ze dne 12. 6. 2007 o bezpečnosti v souvislosti s fotbalovými zápasy mezinárodního rozměru - jeho cílem je zřízení národního fotbalového informačního střediska policejní povahy v každém členském státě s úkolem koordinace a usnadňování výměny policejních informací v souvislosti s fotbalovými zápasy a soutěžemi mezinárodního rozměru.
3. evropská charta sportu (24. 9. 1992, Rada Evropy - CDDS, R/92/13, revidované znění z r. 2001) deklaruje názorové sjednocení přístupu k základním otázkám, které podmiňují podporu a rozvoj tělesné výchovy a sportu ve všech jejich formách, účelu a cílech. V čl. 12 upravuje také financování sportu jak z veřejných, tak soukromých zdrojů.
4. odex sportovní etiky (24. 9. 1992, Rada Evropy - CDDS, R/92/14) - definuje práva dětí i dospělých a podporu fair play ve sportu pomocí vlád zemí a sportovních organizací.
5. Evropská charta sportu pro všechny - zdravotně postižené osoby (Rada Evropy - CDDS, 1986) - pomáhá popularizovat všechny formy sportu a zapojovat do sportovních aktivit dříve znevýhodněné skupiny osob.
6. Doporučení Výboru ministrů R/9516 a R/95/17 (12. 4. 1999, Rada Evropy - CDDS), vč. Rezoluce o Evropském manifestu o mladých lidech a sportu a Deklarace o významu sportu pro společnost - Konstatuje zodpovědnost veřejné správy na všech úrovních za rozšíření příležitostí prostřednictvím odpovídajících legislativních a regulujících opatření, finanční podporou, zajištěním zařízení a dalšími vhodnými opatřeními.
7. Doporučení Výboru ministrů Rec. 2005/8 (20. 4. 2005, Rada Evropy) - doporučuje vládám přijmout efektivní politiku řízení sportu, založenou na demokratických zásadách nevládních organizací s vlastní autonomií, a vytvářet podmínky pro jejich činnost v občanské společnosti při respektování uznávaných standardů a principů.
8. Doporučení Výboru ministrů k fyzickým aktivitám (EU Physical Activity Guidelines, 28. 11. 2008) - na základě dokumentů Světové zdravotnické federace WHO definuje doporučení pro všechny úrovně veřejné správy členských států EU k zajištění a rozvoji politik oblastech pohybových aktivit občanů včetně sportu.
9. Pražské memorandum o dobrovolnictví ve sportu - prohlášení ředitelů sportu zemí EU, připravené českým předsednictvím EU (29. 4. 2009) – uznává m.j. vhodnost zákonné úpravy dobrovolných činností ve sportu, vč. právního zakotvení účinných motivačních benefitů, systematickou státní podporu vzdělávání dobrovolníků ve sportu a opatření k vyššímu společenskému uznání práce dobrovolníků působících ve sportu.
10. práva o dobrovolnické činnosti v Evropě ze dne 23. 10. 2013 - vyzývá členské státy, aby přijaly právní předpisy týkající se dobrovolnictví, aby stabilním a udržitelným způsobem podporovaly rámec pro dobrovolnické činnosti a tuto usnadňovaly.
11. Stanovisko výboru regionů - Bílá kniha o sportu ze dne 7. 2. 2008 (2008/C 105/09) - poukazuje na to, že sport je důležitým prostředkem pro podporu integrace všech vrstev obyvatelstva a poznamenává, že sport podporuje připravenost jednotlivce k osobnímu nasazení a zprostředkovává základní hodnoty, ke kterým patří fair play, tolerance a solidarita.
12. Usnesení Evropského parlamentu ze dne 17. června 2010 o sportovních agentech (2011/C 236 E/14) – zdůrazňuje důležitost právní regulace činnosti sportovních agentů a apeluje na důležitost vytvořit právní úpravu na úrovni EU.

13. Usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o pracovním plánu Evropské unie v oblasti sportu na období let 2011–2014 (2011/C 162/01) - vyzývá státy, aby zohledňovaly oblast sportu při určování, uskutečňování a hodnocení politik, podpořily lepší oceňování přínosu sportu s přihlédnutím k jeho pozitivním účinkům na sociální začleňování, vzdělávání a odbornou přípravu, jakož i veřejné zdraví a aktivní stárnutí.
14. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 18. 1. 2011 - Komise vyzdvihuje společenskou roli sportu v boji proti doping, vzdělávání, odborné přípravě a kvalifikaci v oblasti sportu, předcházení násilí a nesnášenlivosti, uplatňování zdraví prostřednictvím sportu a sociální začleňování ve sportu prostřednictvím sportu. Jako významné kritérium pro dosažení uvedených cílů Komise především vyzdvihuje hospodářské rozměry sportu, jenž je dotvářen vytvářením politik podložených důkazy v oblasti sportu, udržitelným financováním sportu, uplatňováním pravidel EU pro poskytování státní podpory sportu a regionálním rozvoje.
15. Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 27. listopadu 2012 o posilování podkladů pro tvorbu politik v oblasti sportu (2012/C 393/06) - vybízejí členské státy, aby pokračovaly v dobrovolném vytváření satelitních účtů pro sport a dále aby podněcovaly a podporovaly iniciativy zaměřené na zlepšení sběru a šíření informací a údajů týkajících se sportu, včetně stávajících vnitrostátních údajů, jakožto prostředku pro posílení fakticky podložených politik v oblasti sportu.
16. Prohlášení Evropského parlamentu ze dne 9. června 2011 o potírání korupce v evropském sportu (2012/C 380 E/20) - vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy koordinovala vypracování rozsáhlé studie o případech korupce v evropském sportu, aby se zaměřily především na vazby mezi organizovaným zločinem a zákonným a nezákonným sázením, sportovními agenty, rozhodčími, klubovými funkcionáři a sportovci a sportovkyněmi, jejichž účelem je stanovit výsledky evropských sportovních utkání předem.
17. Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 27. listopadu 2012 o podpoře tělesné aktivity upevňující zdraví (2012/C 393/07) - vyzývá členské státy, aby na příslušné úrovni povzbuzovaly a podporovaly iniciativy zaměřené na podporu tělesné aktivity v rámci sportovního odvětví, například konkrétní pokyny v zájmu zlepšení nabídky tělesných aktivit v místních sportovních klubech, konkrétní programy předložené sportovními organizacemi v rámci daného sportu a prostřednictvím sportu pro všechny nebo v rámci konkrétní činnosti ve fitness centrech, jež by mohly být prováděny v rámci sportovního hnutí a ve fitness odvětví a jež by mohly usnadnit spolupráci s dalšími odvětvími, zejména v oblasti vzdělávání a zdraví.
18. Usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2012 o evropském rozměru v oblasti sportu (2011/2087(INI)) (2013/C 239 E/09) - apeluje na členské státy, aby zlepšily struktury pro bývalé sportovce vracející se na trh práce, vyzývá členské státy, aby zvážily způsoby, jak snížit finanční zatížení nejméně placených profesionálních sportovců, dále aby přijaly účinná opatření v boji proti korupci a na podporu etiky v oblasti sportu.
19. Stanovisko Výboru regionů – Sport, zdravotní postižení, zábava (2014/C 114/06) - vyzývá k využívání strukturálních fondů pro účely rozvoje sportovní infrastruktury, podtrhuje úlohu místních a regionálních orgánů, jakožto i členských států.
20. Doporučení Rady ze dne 26. listopadu 2013 o podpoře zdraví upevňující tělesné aktivity ve všech odvětvích (2013/C 354/01) - doporučuje členským státům vypracovat meziodvětvové politiky v oblasti sportu, vzdělání, zdraví a životního prostředí s přihlédnutím k pokynům EU v oblasti tělesné aktivity.

Mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána

1. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 24/2012 Sb.m.s., o sjednání Protokolu mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem školství Slovenské republiky o spolupráci v oblasti vzdělávání, mládeže, tělovýchovy a sportu na léta 2012 – 2016.

Článek 15

1. Smluvní strany budou napomáhat a přispívat k navazování, rozvoji a prohlubování kontaktů mezi institucemi a organizacemi České republiky a Slovenské republiky odpovědnými za oblast sportu.
2. Smluvní strany si budou vyměňovat delegace odborníků odpovědných za oblast sportu za účelem vzájemné výměny poznatků a zkušeností.
3. Délka jednoho pobytu nepřesáhne pět (5) dní. Celková doba pobytů delegací nepřesáhne dvacet (20) dní ročně.

2. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 16/2010 Sb.m.s., o sjednání Prováděcího programu spolupráce v oblasti školství, mládeže, sportu a kultury mezi vládou České republiky a vládou Korejské republiky na léta 2009 – 2011.
 - vedeny přáním rozvíjet svou spolupráci v oblasti školství, mládeže, sportu a kultury a posilovat stávající přátelské svazky mezi oběma státy, se v souladu s článkem 7 Dohody o kulturní spolupráci mezi vládou České republiky a vládou Korejské republiky podepsané v Soulu dne 6. října 1994
 - II.1 Smluvní strany budou usnadňovat rozvíjení přímé spolupráce mezi českými a korejskými sportovními organizacemi. Sjednávání konkrétních aktivit spolupráce v oblasti sportu a jejich úhrada je v kompetenci těchto sportovních organizací.
 - II.3 Smluvní strany si budou na požádání vyměňovat odborné materiály z oblasti mládeže, tělovýchovy a sportu.
3. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 72/2006 Sb.m.s., o sjednání Prováděcího programu spolupráce v oblasti školství, vědy, mládeže a sportu mezi vládou České republiky a vládou Jordánského hášimovského království na léta 2006 a 2007. Tento Prováděcí program vstupuje v platnost dnem podpisu a zůstane v platnosti do 31. prosince 2007. Jeho platnost může být prodloužena o jeden rok, pokud s tím smluvní strany vyjádří písemně souhlas.
4. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 17/2010 Sb.m.s., o sjednání Programu spolupráce v oblasti kultury, školství, vědy a sportu mezi vládou České republiky a vládou Peruánské republiky na léta 2010 - 2012
Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi příslušnými orgány v oblasti tělesné výchovy a sportu a výměnu informací v této oblasti. Konkrétní aktivity jsou v kompetenci sportovních organizací působících ve státech smluvních stran.
5. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 23/2008 Sb.m.s., o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, mládeže a sportu.
Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. října 2007 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, mládeže a sportu.
Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 21 dne 29. února 2008.
6. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 6/2008 Sb.m.s., o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, sportu a mládeže.
Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. června 2005 byla v Budapešti podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, sportu a mládeže.
Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 17 dne 2. srpna 2007.
7. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 53/2009 Sb.m.s., o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Rakouské republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, mládeže a sportu
Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. listopadu 2008 byla ve Vídni podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Rakouské republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, mládeže a sportu.
Dohoda vstupuje v platnost na základě svého článku 20 dne 1. července 2009.
8. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 79/2000 Sb.m.s., o sjednání Prováděcího plánu spolupráce v oblasti školství, mládeže a sportu mezi vládou České republiky a vládou Kyprské republiky na léta 2000-2002.
Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. června 2000 byl v Nikósii podepsán Prováděcí plán spolupráce v oblasti školství, mládeže a sportu mezi vládou České republiky a vládou Kyprské republiky na léta 2000 - 2002.
Prováděcí plán vstoupil v platnost na základě svého článku 15 dne 8. června 2000.
Tento Prováděcí plán vstoupí v platnost dnem podpisu a bude platný do 31. prosince 2002, přičemž bude automaticky prodloužen do podpisu nového Prováděcího plánu, pokud jej jedna ze smluvních stran písemně nevypoví nejpozději šest měsíců před uplynutím doby jeho platnosti.
9. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 9/2009 Sb.m.s., o sjednání Programu spolupráce v oblasti školství, kultury, vědy, mládeže a sportu mezi vládou České republiky a vládou Maltské republiky na léta 2009 - 2011
Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 9. prosince 2008 byl v Praze podepsán Program spolupráce v oblasti školství, kultury, vědy, mládeže a sportu mezi vládou České republiky a vládou Maltské republiky na léta 2009 - 2011.
Program vstoupil v platnost na základě svého článku 31 odst. 4 dne 1. ledna 2009.
10. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 29. dubna 1988, č. 84/1988 Sb., o Mezinárodní úmluvě proti apartheidu ve sportu.

11. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 29/1994 Sb., o dohodě mezi vládou České republiky a vládou Francouzské republiky o spolupráci a výměnách v oblastech mládeže a tělovýchovy a sportu.
12. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 79/2000 Sb.m.s., prováděcí plán spolupráce v oblasti školství, mládeže a sportu mezi vládou České republiky a vládou Kyprské republiky.
13. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 110/2004 Sb.m.s., o dohodě mezi vládou České republiky a vládou turecké republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, mládeže a sportu.
14. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 9/2005 Sb.m.s., o programu spolupráce v oblasti kultury, školství, mládeže, tělovýchovy a sportu mezi vládou České republiky a Španělským královstvím na léta 2004 až 2007.
15. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 38/1996 Sb., o dohodě mezi vládou České republiky a vládou Chilské republiky o spolupráci v kultuře, školství, vědě a jiných oblastech.
16. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 188/1996 Sb., o dohodě mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o spolupráci v oblasti kultury, vědy a školství.
17. Sdělení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. SK05/97, o programu kulturních, vzdělávacích a vědeckých výměn mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael na léta 1997, 1998 a 1999.
18. Sdělení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. SK06/97, o dohodě mezi vládou České republiky a vládou Argentinské republiky o programu školské a vědecké spolupráce na léta 1996 – 1998.
19. Sdělení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. SK07/97, o programu výměn v oblasti kultury, školství a vědy mezi vládou České republiky a vládou Lucemburského velkovévodství na léta 1997 – 1999.
20. Prováděcí protokol k Dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou č. SK21/97, o spolupráci v oblasti kultury, školství a vědy, podepsané ve Vídni dne 22. listopadu 1977.
21. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 216/1997 Sb., o dohodě mezi vládou České republiky a vládou Indické republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství a vědy.
22. Program Spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Italské republiky na léta 1998 – 2001, č. SK34/98.
23. Program spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Portugalské republiky v oblasti školství a kultury na léta 1998 – 2000, č. 188/1998 Sb.
24. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 83/2000 Sb.m.s. Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. května 2000 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství a vědy.
25. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 34/2003 Sb.m.s., Všeobecná dohoda mezi vládou České republiky a vládou Království Saúdské Arábie.
26. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 43/2004 Sb.m.s., o dohodě mezi vládou České republiky a vládou Estonské republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství a vědy.
27. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 138/2004 Sb.m.s., o dohodě mezi vládou České republiky a vládou Libanonské republiky o spolupráci v oblasti kultury, školství a vědy.
28. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 10/2010 Sb.m.s., o Úmluvě o právech osob se zdravotním postižením. Účast osob se zdravotním postižením na kulturním životě, rekreace, volný čas a sport.
29. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 98/2010 Sb.m.s., o programu školské a kulturní spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Řecké republiky na léta 2010 – 2013.

30. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 103/1998 Sb., o protokolu k Dohodě o dovozu vzdělávacích, vědeckých a kulturních materiálů přijatý Generální konferencí na jejím devatenáctém zasedání v Nairobi dne 26. listopadu 1976.
31. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 57/2004 Sb.m.s., o Evropská úmluvě o přeshraniční televizi.
32. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 35/2007 Sb.m.s., o podpisu Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Libanonské republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu.
33. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 65/2007 Sb.m.s., o podpisu Smlouvy mezi Ministerstvem pro místní rozvoj České republiky a Federální agenturou pro cestovní ruch (Ruské federace) o spolupráci v oblasti cestovního ruchu.
34. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 15/2009 Sb.m.s., o podpisu Ujednání mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Kanady o spolupráci v oblasti kulturních, akademických a sportovních vztahů.
35. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 114/2009 Sb.m.s., o podpisu Programu kulturní, vzdělávací a vědecké spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael na léta 2009-2011.

Právní rámec boje proti dopingů v ČR

Obecně závazné předpisy

1. Evropská antidopingová úmluva přijata ve Štrasburku dne 16. 11. 1989 (Evropská dohoda č. 135, Rada Evropy), Českou republikou podepsána dne 28. 4. 1995, pro ČR vstoupila v platnost dne 1. 6. 1995, vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv České republiky pod č.57/2005 Sb.m.s. (Sdělení Ministerstva zahraničních věcí, kterým se nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí vyhlášené pod č. 119/1996 Sb. o přijetí Antidopingové úmluvy), ukládající účastníkům této úmluvy povinnost přijímat opatření k omezení dostupnosti a užívání dopingových prostředků a metod aj.
2. Dodatkový protokol k Antidopingové úmluvě přijatý dne 12. září 2002 ve Varšavě, zveřejněný ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 58/2005 Sb.m.s. Dodatkový protokol řeší zejména vzájemné uznávání dopingových kontrol včetně Světové antidopingové agentury.
3. Mezinárodní úmluva proti dopingů ve sportu, přijata v Paříži dne 19. 10. 2005 (UNESCO, Paříž 2005), Česká republika přistoupila k této Úmluvě dne 27. 3. 2007, pro ČR vstoupila v platnost dne 1. 6. 2007, Úmluva byla vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv České republiky pod č.58/2007 Sb. m.s. a dále pod č.59/2007 Sb. – Seznam zakázaných látek a metod dopingů pro rok 2007. Účelem této úmluvy je podpořit prevenci a boj proti dopingů ve sportu s cílem jeho odstranění. Úmluva současně smluvním stranám ukládá příslušná opatření v boji proti dopingů.
4. Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, jež obecně upravuje zacházení s návykovými látkami, prekursorů, s přípravky obsahujícími efedrin apod.
5. Ze zákona o podpoře sportu 115/2000 Sb. vydává Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy antidopingový program a organizuje a kontroluje jeho uskutečňování. Tuto činnost zabezpečuje Antidopingový výbor ČR, který je přímo řízenou příspěvkovou organizací MŠMT. Antidopingový výbor vykonává nezávislou činnost na poli dopingových kontrol, informací a osvěty.
6. Novela trestního zákoníku, účinná od 1. 1. 2010, obsahuje nový § 288 a 289, který postihuje držení, výrobu a jiné nakládání s některými závažnějšími dopingovými prostředky.
7. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 46/2008 Sb.m.s., kterým se mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 58/2007 Sb. m. s.
Ministerstvo zahraničních věcí vyhláší nové znění českého překladu Mezinárodní úmluvy proti dopingů ve sportu 1), které nahrazuje český překlad Úmluvy vyhlášený pod č. 58/2007 Sb. m. s. Příloha I - Seznam zakázaných látek a metod dopingů, jež je nedílnou součástí Úmluvy, je každoročně doplňována a novelizována. Příloha I ve znění platném k 1. lednu 2008 byla vyhlášena pod č. 2/2008 Sb. m. s.
(1) Mezinárodní úmluva proti dopingů ve sportu, přijatá dne 19. října 2005 v Paříži, byla vyhlášena pod č. 58/2007 Sb. m. s.).

8. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 98/2013 Sb.m.s., kterým se mění a doplňuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 58/2007 Sb. m. s. a nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 97/2012 Sb. m. s. o Mezinárodní úmluvě proti dopingů ve sportu.

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. listopadu 2008 bylo generálním ředitelem UNESCO oznámeno schválení nového znění příloh k Mezinárodní úmluvě proti dopingů ve sportu 1):

Přílohy I - Seznamu zakázaných látek a metod dopingů pro rok 2013,

Přílohy II - Mezinárodního standardu pro terapeutické výjimky.

Příloha I a Příloha II vstoupily v platnost v souladu s článkem 34 odst. 3 Úmluvy dne 1. ledna 2013 a tímto dnem vstoupily v platnost i pro Českou republiku. Dnem vstupu nového znění Přílohy I v platnost přestává platit Příloha I Mezinárodní úmluvy proti dopingů ve sportu ve znění pro rok 2008, vyhlášená pod č. 2/2008 Sb. m. s. Dnem vstupu nového znění Přílohy II v platnost přestává platit Příloha II Mezinárodní úmluvy proti dopingů ve sportu, vyhlášená pod č. 58/2007 Sb. m. s.

Další předpisy

Světový antidopingový kodex (dále jen „Kodex“) přijatý Světovou antidopingovou agenturou (WADA) dne 5. 3. 2003 je základním a univerzálním dokumentem, z něhož vychází světový antidopingový program. Současné znění Kodexu je platné od 1. 1. 2009. Smluvní strany Mezinárodní úmluvy proti dopingů ve sportu, mezi něž patří i Česká republika se v souladu s článkem 4 zavázaly k dodržování zásad Kodexu. Kodex byl přijat Českým olympijským výborem, Antidopingovým výborem České republiky a dále Českým paralympijským výborem. Jako prováděcí předpis ke Kodexu vydal Antidopingový výbor České republiky Směrnici pro kontrolu a postihů dopingů ve sportu v České republice, která je závazná pro všechny sportovní svazy, které přistoupily k České chartě proti dopingů. Jen tyto mají nárok na státní finanční podporu. V sankční oblasti je nejvyšším odvolacím orgánem Rozhodčí komise Českého olympijského výboru. Antidopingový výbor České republiky dne 2. 12. 1993 dále vydal Českou chartu proti dopingů.

V roce 2014 vydal Český olympijský výbor.
Text neprošel jazykovou korekturou.

Generální partneři

ŠKODA

SKUPINA ČEZ

Oficiální partneři

Generální mediální partner

Hlavní mediální partneři

DNES

iDNES.cz

Radiožurnál
Český rozhlas

Mediální partneři

www.olympic.cz

PŘIPOMÍNKY A NÁMĚTY ZASÍLEJTE NA ZAKONOSPORTU@OLYMPIC.CZ.